

รูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13

ปริญญานิพนธ์

ของ

กรุงธน ชูไทย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2542

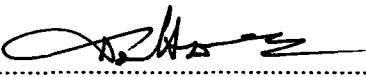
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

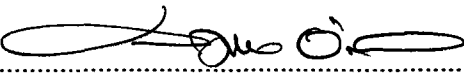
1 21820

121020

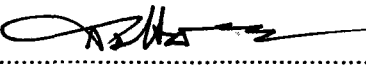
คณะกรรมการควบคุมและกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

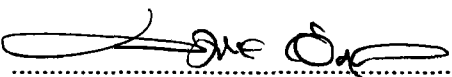
คณะกรรมการควบคุม

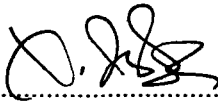

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ)

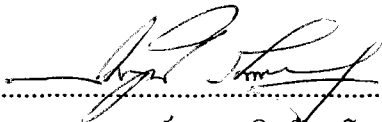

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ อักษรถึง)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ อักษรถึง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาณุภูมิ รัตนโรจนกุล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2542

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ อักษรถึง ประธานและกรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาเป็นอย่างมากในการให้ความรู้ ข้อเสนอแนะ การปรับปรุง แก้ไข พร้อมทั้งให้กำลังใจ จนสามารถทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควงมิ รัตนโรจนากุล ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และให้ข้อคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ผู้วิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และให้กำลังใจ แก่ศิษย์ด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย อาจารย์บัณฑิต สุกุ่มมลันนันทน์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณอาจารย์ กาญจนา คงโพธิ์น้อย ที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกคนที่กรุณา ช่วยสนับสนุนให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

กรุงธน ชูไทย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ทักษะของกีฬาแฮนด์บอล.....	6
รูปแบบการเล่นของฝ่ายรุก.....	7
รูปแบบการเล่นของฝ่ายป้องกัน.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	24
งานวิจัยในประเทศไทย.....	27
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	31
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล.....	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	33
การวิเคราะห์และแปลผล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
บทย่อ.....	64
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	64
กลุ่มตัวอย่าง.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	77
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทสอิหร่าน ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับ ประเทศคูเวต.....	34
2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทสอิหร่าน ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับ ประเทศญี่ปุ่น.....	35
3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทสอิหร่าน ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	36
4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทสอิหร่าน ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับ ประเทศคูเวต.....	37
5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทสอิหร่าน ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับ ประเทศญี่ปุ่น.....	38
6	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทสอิหร่าน ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	39
7	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทสคูเวต ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับ ประเทศอิหร่าน.....	40
8	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทสคูเวต ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับ ประเทศเกาหลี.....	41
9	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทสคูเวต ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	42

10	แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับ ประเทศอิหร่าน.....	43
11	แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับ ประเทศเกาหลี.....	44
12	แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 2 และครั้งที่ 2 ประเทศเกาหลี	45
13	แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับ ประเทศเกาหลี	46
14	แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับ ประเทศอิหร่าน.....	47
15	แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	48
16	แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับ ประเทศเกาหลี	49
17	แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับ ประเทศอิหร่าน	50
18	แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	51

19 แสดงจำนวนและคำร้อยละ ของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศเกาหลี ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับ ประเทศญี่ปุ่น	52
20 แสดงจำนวนและคำร้อยละ ของรูปแบบการป้องกันการรุกแบบต่าง ๆ และ ผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศเกาหลี ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับ ประเทศคูเวต	53
21 แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศเกาหลี ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	54
22 แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศเกาหลีในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับ ประเทศญี่ปุ่น	55
23 แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศเกาหลี ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับ ประเทศคูเวต	56
24 แสดงจำนวนและคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศเกาหลีในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	57
25 แสดงจำนวนและคำร้อยละของผลรวมของการรุก ครั้งที่ 1 ของ 4 ประเทศ ในการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของการรุกในการแข่งขันครั้งที่ 1...	58
26 แสดงจำนวนและคำร้อยละผลรวมของการรุก ครั้งที่ 2 ของ 4 ประเทศ ในการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของการรุกในการแข่งขันครั้งที่ 2...	59
27 แสดงจำนวนและคำร้อยละผลรวมของการป้องกัน ครั้งที่ 1 ของ 4 ประเทศ ในการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของการป้องกัน ในการแข่งขันครั้งที่ 1.....	60
28 แสดงจำนวนและคำร้อยละผลรวมของการป้องกัน ครั้งที่ 2 ของ 4 ประเทศ ในการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของการป้องกัน ในการแข่งขันครั้งที่ 2	61

29 แสดงจำนวนและคำร้อยละผลรวมการรุกของ 4 ประเทศในการรุกแบบต่างๆ และผลสัมฤทธิ์ของการรุกในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	62
30 แสดงจำนวนและคำร้อยละผลรวมการป้องกันของ 4 ประเทศในการป้องกัน แบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของการป้องกันในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2.....	63

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การรุกเร็ว.....	8
2 การรุกแบบวางตำแหน่งจากการส่งกินเปล่าที่เส้น 9 เมตร	9
3 การรุกแบบวางตำแหน่งจากการส่งลูกที่มุมสนาม.....	9
4 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกระบบ 3-3.....	10
5 แสดงตำแหน่งการยืนของฝ่ายรุกในรูปแบบ 2-4.....	11
6 แสดงการยืนของผู้เล่นฝ่ายรุก ในการรุกแบบ 1-5.....	11
7 แสดงตำแหน่งการยืนของฝ่ายรุกในการรุกแบบ 6-0.....	12
8 แสดงการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 6-0.....	16
9 แสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 6-0.....	16
10 การป้องกันโดยการนับแบ่งออกกับการรุกระบบ 3-3.....	17
11 แสดงการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 5-1.....	18
12 แสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 5-1.....	18
13 แสดงการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 4-2.....	20
14 แสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 4-2.....	20
15 แสดงลักษณะตั้งรับการป้องกันระบบ 4-2 กับการรุกระบบ 2-4.....	21
16 แสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 3-2-1.....	22
17 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ป้องกันของการตั้งรับการป้องกันระบบ 3-2-1.....	23
18 แสดงตำแหน่งการรับของผู้เล่นของการป้องกันแบบ 3-3.....	24

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

กีฬาเป็นกิจกรรมที่มนุษย์คิดขึ้นเพื่อเป็นสื่อในการออกกำลังกาย การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬานอกจากจะช่วยให้ผู้เล่นมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง และสุขภาพจิตดีแล้วยังทำให้ผู้เล่นได้รับความสนุกสนานและมีทัศนคติที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคมอีกด้วยนอกจากนี้ยังทำให้ผู้เล่นกีฬามีสุขภาพแข็งแรงและมีความสามัคคีในกลุ่ม ซึ่งความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนแฮนด์บอลเป็นกีฬาหนึ่งที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวหลายอย่างประกอบกันซึ่งจะช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายแก่ผู้เล่นได้เป็นอย่างดีเนื่องจากผู้เล่นต้อง วิ่ง กระโดด และขว้างรับลูกบอลอยู่ตลอดเวลาซึ่งเป็นที่ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของมนุษย์ และเป็นกีฬาที่เล่นด้วยมือซึ่งเป็นอวัยวะของร่างกายที่ใช้ได้อย่างชำนาญที่สุด นอกจากนี้ความสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่ต้องเล่นเป็นทีม จึงช่วยส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เล่นให้ตระหนักถึงความสำคัญของส่วนรวม ผู้เล่นจะต้องรู้หน้าที่ในการเล่นทั้งของตนเองและผู้อื่น เพราะกติกาแฮนด์บอลได้กำหนดหน้าที่และขอบเขตของผู้เล่นไว้อย่างชัดเจนและต้องอาศัยความร่วมมือ ของผู้เล่นในทีมทุกคนจึงจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

ในการเล่นกีฬาหรือการฝึกกีฬาทุกชนิดทักษะนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่นักกีฬาจะต้องหมั่นฝึกซ้อมอยู่เสมอเพื่อให้เกิดความชำนาญเพราะทักษะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถทางกีฬาของบุคคลนั้นในกีฬาแฮนด์บอลมีทักษะที่สำคัญๆ คือ การรับและการส่งลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล การยิงประตู และการป้องกัน (จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์. 2532 : 8)

ทักษะต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว เมื่อนำไปใช้ในการเล่นเป็นทีมก็จะต้องนำไปผสมผสานกันรวมทั้งต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างดีในการเล่นเป็นทีมและนอกจากจะใช้ทักษะพื้นฐานสำหรับผู้เล่นเพียงผู้เดียวแล้วยังต้องนำไปใช้ประกอบกับผู้เล่นคนอื่นๆ ในทีมเพื่อ

ที่จะให้การเล่นมีประสิทธิภาพและเกิดผลดีและเกิดประโยชน์กับทีมมากที่สุดในการเล่น
ทีมนั้นประกอบด้วยฝ่ายรุกและฝ่ายรับหรือฝ่ายป้องกัน ซึ่งแยกการป้องกันได้เป็น 3
ลักษณะ คือ การป้องกันแบบเน้นรายบุคคล การป้องกันเป็นกลุ่ม การป้องกันตามยุทธวิธี

การเล่นเป็นทีมส่วนสำคัญของการเล่นแฮนด์บอลแต่ละทีมจะประสบความสำเร็จ
สำเร็จในการแข่งขันได้นั้นต้องอาศัยทั้งรูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกันที่มี
ประสิทธิภาพซึ่งรูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกันในกีฬาแฮนด์บอลนั้นมีรูปแบบ
การรุกและรูปแบบการป้องกันอยู่หลายรูปแบบด้วยกันแต่ละรูปแบบมีความสำคัญ
เท่าเทียมกันอยู่ตรงที่ว่าผู้ฝึกสอนจะนำรูปแบบไหนมาใช้ได้เหมาะสมเพื่อที่จะทำให้ทีม
ของตนเองได้เปรียบในการแข่งขันซึ่งการเลือกใช้รูปแบบการรุกรุนั้นควรจะเลือกใช้
รูปแบบการรุกลักษณะใดนั้นต้องขึ้นอยู่กับฝ่ายป้องกันด้วยว่าฝ่ายป้องกันอย่างไรและ
ในการแข่งขันแต่ละครั้งอาจจะใช้รูปแบบการเล่นทั้งการรุกและการป้องกันแตกต่างกัน
ออกไปในแต่ละครั้งของการแข่งขัน

การศึกษารูปแบบการเล่นแฮนด์บอลจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง
สำหรับกีฬาแฮนด์บอลเพราะว่าผู้ฝึกสอนจะต้องวางแผนและกำหนดรูปแบบการเล่นของ
ทีมตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และจะต้องศึกษารูปแบบการเล่นของทีมคู่ต่อสู้อีกด้วย
เพื่อที่จะหาจุดอ่อนจุดแข็งไว้เป็นข้อมูล เพื่อที่จะใช้ในการวางแผนการเล่นในการแข่งขัน
แต่ละทีมจะต้องนำเอาความรู้ ทักษะ เทคนิครูปแบบการเล่นที่สลับซับซ้อน ความชำนาญ
ทั้งในด้านการรุกและในด้านของการป้องกันมาใช้ในการแข่งขันให้ได้มากที่สุด แต่ใน
ขณะเดียวกันในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ในการแข่งขันจริงๆ นั้นไม่ว่า รูปแบบของ
การรุกและรูปแบบของการป้องกันย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ทั้งนี้จุดสำคัญ อยู่ที่ว่าผู้ฝึก
สอนนั้นจะสามารถมองเห็นข้อบกพร่องนั้นหรือไม่และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องนั้นได้
หรือไม่ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะให้ทีมของตนเองใช้รูปแบบการเล่นลักษณะใดก็ควรที่จะ
ต้องศึกษารูปแบบการเล่นแต่ละรูปแบบให้เข้าใจเสียก่อนเพื่อที่จะไม่ผิดพลาดใน
การวางแผนในการเล่นของทีม

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นนักกีฬาแฮนด์บอลและมีความใกล้ชิดกับ
ผู้ฝึกสอนและโค้ชกีฬา จึงมีความคิดเห็นว่ารูปแบบทุกรูปแบบในการเล่นแฮนด์บอล
มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาทุกทีมจะต้องฝึกทั้งรูปแบบการรุก
และรูปแบบการป้องกัน แต่ละทีมจะต้องฝึกให้ได้หลายๆรูปแบบจนเกิดความชำนาญ แล้ว

รู้จักเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆในการแข่งขัน ฉะนั้นจึงมีความคิดเห็นว่า ควรจะศึกษารูปแบบการเล่นของกีฬาแฮนด์บอล เพื่อจะนำมาปรับปรุงกีฬาแฮนด์บอลของประเทศไทยให้มีการพัฒนาและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์แก่ผู้ฝึกสอน กีฬานักกีฬาและอาจารย์ผู้สอนแฮนด์บอลและเป็นโอกาสดีมากที่จะทำการศึกษารูปแบบการเล่นแฮนด์บอลจากทีมชั้นนำในทวีปเอเชีย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษารูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันของการแข่งขันบอลชายในการแข่งขันกีฬา เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13
2. เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ในการรุกและการป้องกันของแต่ละทีม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบรูปแบบการรุก และการป้องกันของการแข่งขันแฮนด์บอลชายในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13
2. เป็นแนวทางสำหรับนักกีฬานำไปใช้ฝึก ปรับปรุงและพัฒนาทักษะให้สูงขึ้นและให้เหมาะสมกับตำแหน่งกับตำแหน่งการเล่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันและพัฒนารูปแบบให้เหมาะสมกับตัวผู้เล่น
3. ผลการศึกษานี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจจะศึกษาค้นคว้าวิจัย ในเรื่องแฮนด์บอลและเป็นแนวทางในการศึกษารูปแบบการเล่นในการแข่งขันกีฬาประเภทอื่นๆ อีกด้วย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักกีฬาแฮนด์บอลชายในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

(Purposive Sampling) จากประเทศที่เข้ารอบ 4 ทีมสุดท้าย คือ ประเทศอิหร่าน ประเทศคูเวต ประเทศเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น

2. ตัวแปรที่จะศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรต้น

นักกีฬา 4 ทีมสุดท้าย

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 รูปแบบการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุก

2.2.2 รูปแบบการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายป้องกัน

2.2.3 ผลสัมฤทธิ์ของการรุกและการป้องกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเล่นแฮนด์บอล หมายถึง วิธีการหรือระบบในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของผู้เล่นแต่ละทีม ซึ่งแยกออกเป็น 2 ลักษณะคือ รูปแบบการรุก และรูปแบบการป้องกัน

1.1 รูปแบบการรุก หมายถึง ระบบการเล่นเมื่อเป็นทีมรุกในลักษณะต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหลบหลีกฝ่ายป้องกันเข้าไปยิงประตูฝ่ายตรงข้าม

1.2 รูปแบบการป้องกัน หมายถึง ระบบการเล่นเมื่อทีมเป็นฝ่ายป้องกันในลักษณะต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันฝ่ายตรงข้ามมิให้ได้รับลูกบอลหรือทำคะแนน

2. นักกีฬาแฮนด์บอล หมายถึง นักกีฬาแฮนด์บอลชายของแต่ละทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์และผ่านเข้ารอบมาแข่งขันในรอบ 4 ทีม สุดท้าย

3. ผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุก หมายถึง ระบบหรือวิธีการเล่นที่ผู้เล่นฝ่ายรุกสามารถรุกเข้าไปยิงประตูฝ่ายตรงข้ามหรือสามารถรุกเข้าไปยิงประตูฝ่ายตรงข้ามได้

4. ผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายป้องกัน หมายถึง ระบบหรือวิธีการเล่นเมื่อทีมเป็นฝ่ายป้องกันและสามารถป้องกันไม่ให้ผู้เล่นฝ่ายรุกเข้าไปยิงประตูหรือทำให้ผู้เล่นฝ่ายรุกเกิดการผิดพลาดในการครอบครองลูกบอล หรือการรับลูกบอล ส่งลูกบอล ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดรูปแบบการป้องกันที่ป้องกันฝ่ายรุกไม่ให้ยิงประตูแฮนด์บอลได้

5. กีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 หมายถึง การแข่งขันกีฬาในประเทศเอเชียที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในระหว่างวันที่ 6-21 ธันวาคม พ.ศ.2541

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ พอสรุปได้ดังนี้

ทักษะของกีฬาแฮนด์บอล

ทักษะแฮนด์บอล

ทักษะแฮนด์บอลเป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับผู้ที่จะเล่นแฮนด์บอล การที่จะเข้าร่วมเล่นแฮนด์บอลเป็นชุดหรือเป็นทีมได้นั้นจะต้องมีการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานส่วนบุคคลให้เกิดความชำนาญเสียก่อนเพราะทักษะส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่สำคัญในการที่จะเข้าร่วมเล่นเป็นทีม ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าความสามารถส่วนบุคคลเป็นเครื่องบ่งบอกให้ทราบถึงระดับความสามารถของทีม ความว่องไวพร้อมเพรียงและความสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม ทักษะในเชิงกีฬาแฮนด์บอลที่จำเป็นต่อการเล่นแบ่งออกเป็นหลายๆ อย่าง ดังต่อไปนี้

พิศิษฐ ไตรรัตน์ผดุงพล (2529:14) กล่าวถึงทักษะแฮนด์บอล ว่าเป็นทักษะส่วนบุคคลประกอบด้วยทักษะขั้นพื้นฐานดังนี้ การทรงตัว การครอบครองลูกบอล การรับส่งลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล การหมุนตัว การยิงประตู การเป็นผู้รักษาประตู

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2532:8-24) ได้กล่าวถึงทักษะแฮนด์บอลที่สำคัญ ๆ ไว้ดังนี้

1. การรับและการส่งลูกบอล
2. การเลี้ยงลูกบอล
3. การยิงประตู
4. การป้องกันประตู

รูปแบบการเล่นของฝ่ายรุก

เมื่อทีมได้ครอบครองลูกบอลหรือเป็นฝ่ายรุก ผู้เล่นในทีมจะต้องหาวิธีในการนำลูกบอลรุกเข้าไปยิงประตูฝ่ายตรงกันข้ามให้ได้ โดยอาศัยทักษะการรับและการส่ง ลูกบอล การหลบหลีกเข้ายิงประตู ตลอดจนความร่วมมือการประสานงานของผู้เล่นในทีมเป็นสำคัญ

การรุกตามสถานการณ์มีรายละเอียดตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. การรุกเร็ว
2. การรุกเร็วและการชะลอการทำประตู
3. การรุกแบบวางตำแหน่ง
4. การรุกแบบเป็นระบบ
5. การรุกเป็นกลุ่ม
6. การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง

1. การรุกเร็ว

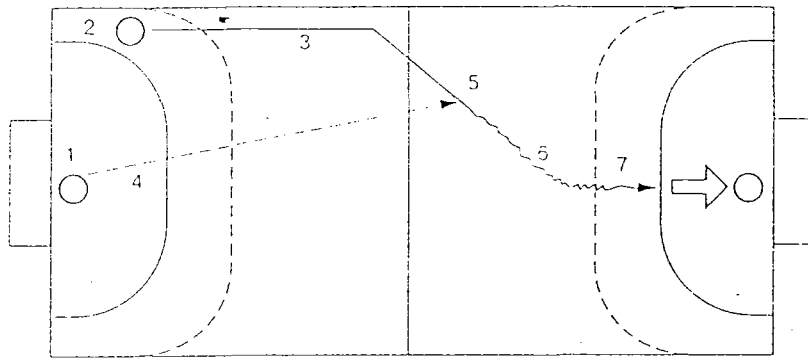
การรุกเร็ว หรือ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ลักไก่” คือการได้กลับไปทำประตูอย่างฉับพลันก่อนที่ฝ่ายรับจะลงมาป้องกันได้ทัน การรุกเร็วถือว่าเป็นยุทธวิธีการรุกที่ดีวิธีหนึ่งเพราะได้ประตูง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจังหวะและโอกาสที่เหมาะสมด้วย

วิธีปฏิบัติ

- 1.1 ผู้รักษาประตู หรือเล่นตำแหน่งหลังได้ครอบครองลูกบอล
- 1.2 ผู้เล่นตำแหน่งปีกวิ่งพุ่งขึ้นทางด้านข้างสนามอย่างรวดเร็ว
- 1.3 ผู้เล่นปีกวิ่งตัดเข้าไปกลางสนาม
- 1.4 ผู้รักษาประตูหรือผู้เล่นตำแหน่งหลังขว้างลูกบอลระยะไกลไปให้
- 1.5 ผู้เล่นปีกวิ่งเข้าไปรับลูก
- 1.6 ผู้เล่นปีกรับลูกบอล แล้ววิ่งก้าวเท้า 3 ก้าว หรือเลี้ยงลูกบอลเข้าหาเส้น

9 เมตร อย่างรวดเร็ว

- 1.7 ยิงประตูทันทีระหว่างที่อยู่ในเส้น 9 เมตร กับเส้น 6 เมตร

ภาพประกอบ 1 การรุกเร็ว

2. การรุกเร็วแล้วชะลอการทำประตู

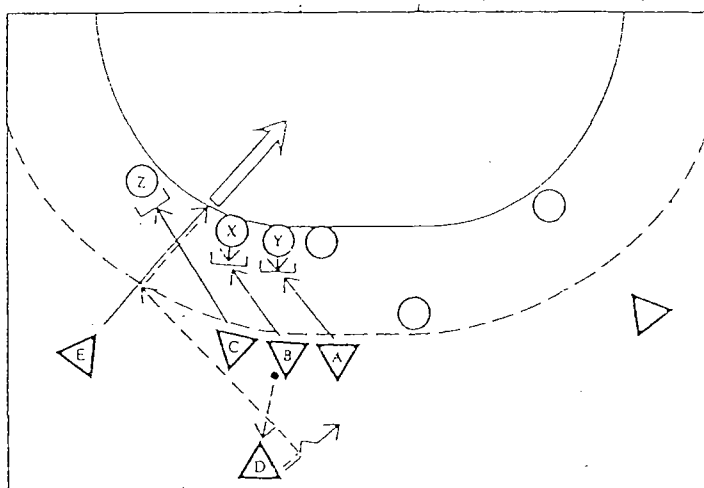
การรุกแบบนี้จะเกิดขึ้น เมื่อการรุกเร็วไม่ได้ผล โดยผู้เล่นตำแหน่งปีกที่ได้รับลูกบอลจากการขว้างของผู้รักษาประตูหรือผู้เล่นตำแหน่งหลัง แต่ไม่สามารถรุกเข้ายิงประตูได้จึงจำเป็นต้องชะลอเอาไว้ก่อนด้วยการส่งลูกบอลให้กับผู้เล่นฝ่ายเดียวกันที่วิ่งสอดทะลุ ขึ้นมาช่วยเป็นระยะ ๆ จาก 1 คน เป็น 2 หรือ 3 คน ตามสถานการณ์ แล้วจึงเข้าไปรุกทำประตูใหม่

3. การรุกแบบวางตำแหน่ง

เมื่อฝ่ายรุกมีโอกาสส่งลูกบอลจากการส่งกินเปล่าส่งลูกเข้าเล่นที่ข้างสนาม ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวผู้เล่นทั้งสองข้างมีโอกาสที่จะเล่นพอก ๆ กัน เพราะฉะนั้น ฝ่ายรุกจะต้องเตรียมวางตำแหน่งผู้เล่นในการรุกให้เหมาะสมเพื่อหาช่องทางในการรุกเข้าทำประตู โดยใช้วิธีการวางตำแหน่งที่ได้ผลนั้นมีอยู่ 2 กรณี คือ

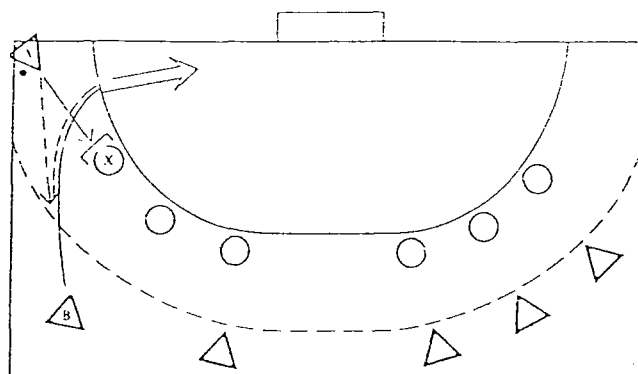
1. การส่งกินเปล่าที่เส้น 9 เมตร
2. การส่งลูกบอลเข้าเล่นที่มุมสนาม

การส่งลูกทั้ง 2 กรณีนี้ ผู้เล่นฝ่ายรุกมีโอกาสที่จะเข้าทำประตูได้ ดังนี้
 จะต้องเล่นด้วยความรอบคอบ จะต้องมีการฝึกซ้อมและเตรียมแผนมาอย่างดีโดยเฉพาะ
 การส่งลูกเปล่าที่เส้น 9 เมตร จะมีโอกาสทำประตูได้สูงกว่าการส่งลูกเข้าเล่นที่มุมสนาม

ภาพประกอบ 2 การรุกแบบวางตำแหน่งจากการส่งกินเปล่าที่เส้น 9 เมตร

B ถือลูกบอลแล้วส่งให้ D ขณะเดียวกัน A และ B ก็วิ่งเข้าไปสกัดกั้นผู้ป้องกัน Y และ X ส่วน C ก็ไปสกัดกั้นผู้ป้องกัน Z D เมื่อได้บอลแล้วก็หลอกเปลี่ยนทิศทางแล้ว จึงกระโดดส่งลูกบอลให้กับ E ซึ่งพุ่งตัวเข้ามารับบอลและยิงประตูได้ที่

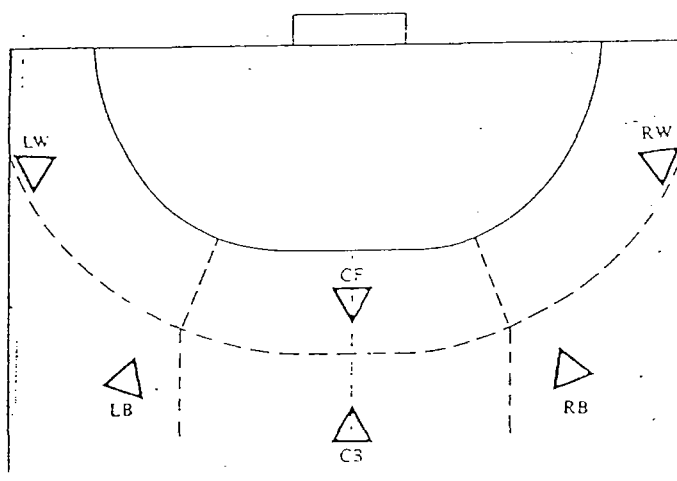

ภาพประกอบ 3 การรุกแบบวางตำแหน่งจากการส่งลูกที่มุมสนาม

A ส่งลูกบอลให้ B แล้วเคลื่อนที่เข้าไปสกัดกั้นผู้ป้องกัน X B เมื่อรับบอล แล้ววิ่งไปทางซ้ายมือ อ้อมด้านหลัง A ที่สกัดกั้นอยู่那儿แล้วยิงประตูทันที หรือเลือกส่งลูกบอลให้กับผู้เล่นคนอื่นยิงประตูแล้วแต่ใน โอกาส

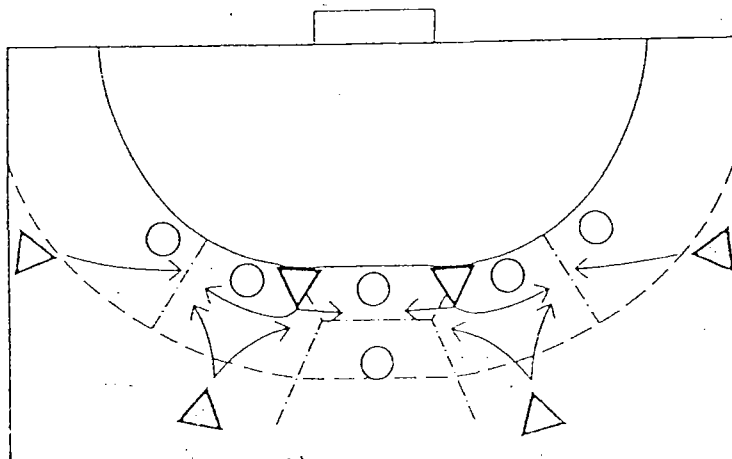
4. การรุกแบบเป็นระบบ (System attack) การรุกแบบเป็นระบบ หมายถึง การรุกที่ผู้เล่นในทีมฝ่ายรุกร่วมมือกันสร้างสรรค์เกม เพื่อหาโอกาสทำประตูฝ่ายตรงกันข้ามที่ลงมาตั้งรับบริเวณหน้าเขตประตูและเส้นส่งกินเปล่าให้ได้ โดยกำหนดรูปแบบของการรุกขึ้นมาจึงเรียกว่า ระบบการรุก” (Attacking systems) สำหรับการเลือกรูปแบบการรุกในการเล่นแต่ละครั้งนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เล่นในทีม และลักษณะการป้องกันของฝ่ายรับว่าตั้งรับแบบใด โดยทั่วไประบบการรุกที่นิยมใช้กันมากมีอยู่ 4 ระบบ คือ การรุกแบบ 3-3 การรุกแบบ 2-4 การรุกแบบ 1-5 และการรุกแบบ 6-0

การรุกแบบ 3-3 คือ แบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กองหน้า และกองหลัง กองหน้ายืนอยู่ระหว่างเส้น 6 เมตร กับเส้น 9 เมตร ครอบคลุมพื้นที่บริเวณหน้าเส้น 6 เมตร ส่วนกองหลังนั้น ผู้เล่นจะยืนอยู่บริเวณหลังเส้น 9 เมตร หรือบริเวณเส้น 9 เมตรก็ได้

ภาพประกอบ 4 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกระบบ 3-3

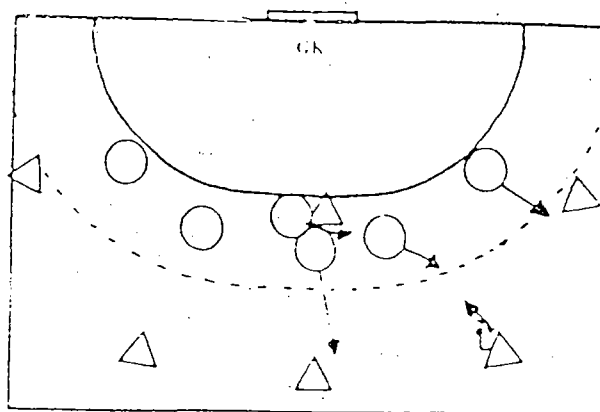
การรุกแบบ 2-4 คือ กองหน้ายืนอยู่บริเวณหน้าเส้น 6 เมตร หรือเส้นโค้ง 2 คน และหลังเส้น 9 เมตร 4 คน 4 คน กองหลังจะยืนเต็มสนามจนชิดขอบสนาม เพื่อขยายพื้นที่ในการรุก โดยใช้ผู้เล่นมุมสุดขอบสนาม เป็นตำแหน่งปีกในการรุก

ภาพประกอบ 5 แสดงตำแหน่งการยืนของฝ่ายรุกในรูปแบบ 2-4

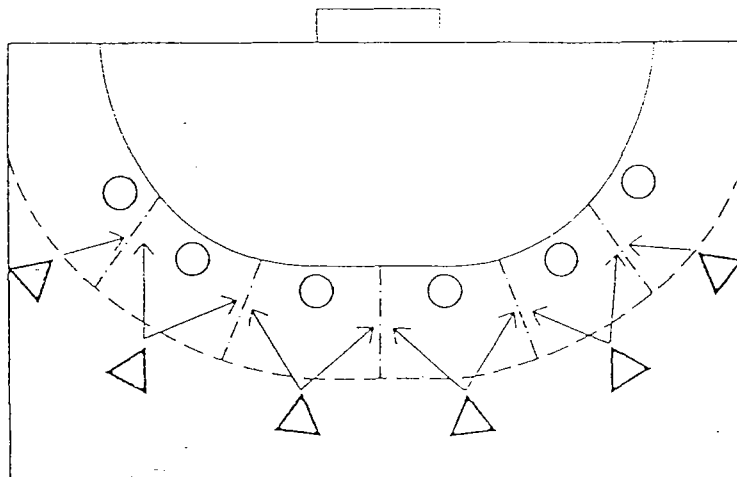
ใช้ในการโจมตีพื้นที่ในการรุกเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เล่นอยู่ในเขตส่งลูก กินเปล่าผู้เล่นจะต้องหาช่องว่างในการเข้าไปในการยิงประตู การวิ่งหาช่องว่างจะทำให้ฝ่ายป้องกันพะวง

การรุกแบบ 1-5 คือ กองหน้าจะยืนอยู่บริเวณเส้น 6 เมตร หรือเส้นโค้ง 1 คน และหลังเส้น 9 เมตร 5 คน โดยกองหน้า 1 คน จะทำหน้าที่คือเคลื่อนที่ตามแนวเส้นโค้งตลอดเวลา เพื่อทำหน้าที่คือ เคลื่อนที่ตามแนวเส้นโค้งตลอดเวลา เพื่อทำเกมรุกกับ กองหลังตามตำแหน่งและทิศทางของการเคลื่อนที่ของลูกบอล

ภาพประกอบ 6 แสดงการยืนของผู้เล่นฝ่ายรุก ในการรุกแบบ 1-5

การรุกแบบ 6-0 คือ ผู้เล่นทั้ง 6 คน จะยืนในตำแหน่งบริเวณเส้น 9 เมตร หรือนอกเส้นโค้ง และเคลื่อนที่เข้าออกอย่างรวดเร็ว ในการทำการเกมรุก และการรุกแบบ 6-0 นี้ จะเป็นการเริ่มต้นของการรุกเพื่อปรับรูปแบบการรุกให้เหมาะสมกับเกมรับของฝ่ายป้องกัน

ภาพประกอบ 7 แสดงตำแหน่งการยืนของฝ่ายรุกในการรุกแบบ 6 - 0

5. การรุกเป็นกลุ่ม

การรุกเป็นกลุ่ม หมายถึง การรุกที่มีผู้เล่นฝ่ายรุกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันทำการเกมรุก ผู้เล่นสามารถทำเทคนิคและทักษะการรุกเป็นรายบุคคลมาใช้ในการรุกเป็นทีมได้

✓ ข้อสำคัญ คือ ต้องฝึกให้ผู้เล่นรุกแต่ละคน มีความสัมพันธ์กับผู้เล่นรุกคนอื่นๆ โดยอาศัยจังหวะและการประสานงานที่ดี การรุกเป็นทีมมีทักษะและวิธีการเล่นที่สำคัญดังนี้ คือ

1. การส่งคืนกลับ หมายถึง การที่ผู้เล่นรุกซึ่งกำลังครอบครองลูกบอลและเข้าไปยิงประตูแต่อาจมีการป้องกันหนาแน่น ก็ส่งลูกบอลไปให้ผู้อื่นรุกแทน แล้วจึงหลบหลีกผู้ป้องกันเข้าไปรอรับลูกบอลกลับคืนมาแล้วทำการยิงประตู

2. การส่งกลับไปกลับมา หรือการส่งทางด้านข้าง หมายถึง การรุกที่มีผู้เล่นจำนวน 2 คน รุกคู่ขนานกันขึ้นไปโดยใช้วิธีการส่งลูกบอลแบบเคลื่อนที่กลับไปกลับมา แต่ถ้าผู้เล่นเมื่อรับลูกบอลแล้วฝ่ายตรงข้ามเข้ามามากก็อาจใช้วิธีเอี้ยวตัวหลบแล้วจึงส่ง ลูกบอลออกไปด้วยก็ได้

3. การไขว้ การรุกวิธีนี้ใช้ในการหลบหลีกเพื่อให้ฝ่ายรับที่เข้ามาป้องกันเกิดความสับสน แล้วจึงหาโอกาสบุกเข้าไปทำประตู โดยให้ผู้เล่นเกมคนหนึ่งเคลื่อนที่ไปพร้อมกับลูกบอลบริเวณหน้าเขตประตู แล้วหลอกหมุนตัวกลับหลังส่งลูกบอลให้กับผู้เล่นเกมอีกคนหนึ่งที่ยิงมาไขว้ตัดไปมาแบบกรรไกร

4. การกำบังการเคลื่อนที่ในการเข้าทำประตูจะคล้าย ๆ กับการไขว้ แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการปิดเส้นทางเคลื่อนที่ของฝ่ายรับไม่ให้ออกไปป้องกันได้ และไม่ให้เห็นลูกบอล ซึ่งเป็นการเปิดทางให้ฝ่ายรุกที่มีบอลสามารถเคลื่อนที่ผ่านเข้าไปยิงประตูโดยปราศจากการป้องกันได้

5. การสกัดกั้นและการเป็นอิสระ หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกคนหนึ่งเข้าไปช่วยเหลือผู้เล่นฝ่ายรุกอีกคน ให้หลุดพ้นจากการป้องกันของฝ่ายตรงข้าม

วิธีการ คือ ให้ใช้ลำตัวไปจำกัดการเคลื่อนที่ทางด้านของผู้ป้องกันไว้

6. การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง

การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง คือ การเปลี่ยนตำแหน่งในการยืนของฝ่ายรุก และเปลี่ยนทิศทางในการวิ่ง เพื่อให้ฝ่ายป้องกันเกิดความพะว้าพะวังทำให้เกิดช่องว่างในการทำเกมรุก ซึ่งการวิ่งเปลี่ยนทิศทาง การยืนนี้มีความสำคัญต่อเกมรุก ฉะนั้นผู้เล่นจะต้องมีความสัมพันธ์กัน และฝึกซ้อมมาอย่างดี

รูปแบบการเล่นของฝ่ายป้องกัน

การป้องกันในการเล่นแฮนด์บอลก็มีจุดมุ่งหมายคล้ายกับกีฬาที่ใช้ลูกบอลชนิดอื่นๆคือ เมื่อทีมสูญเสียการครอบครองลูกบอลผู้เล่นในทีมจะต้องเคลื่อนที่อย่าง รวดเร็ว เพื่อไปป้องกันผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามไม่ให้พาลูกบอลรุกเข้าไปทำประตูของตนได้ แต่การที่ทีมป้องกันจะปฏิบัติการได้สำเร็วนั้น ผู้เล่นทุกคนจะต้องมีทักษะพื้นฐานในการป้องกันเป็นอย่างดีเสียก่อน ซึ่งทักษะการป้องกันพื้นฐานสำคัญสำหรับการเล่นแฮนด์บอล 3 ประการ คือ

1. การป้องกันแบบคนต่อคน
2. การป้องกันเป็นกลุ่ม
3. การป้องกันแบบเป็นระบบ

1. การป้องกันแบบคนต่อคน

การป้องกันแบบคนต่อคน คือ การมอบหมายหน้าที่ให้ผู้เล่นฝ่ายป้องกันแต่ละคนรับผิดชอบในการควบคุม และป้องกันผู้เล่นฝ่ายรุกเป็นรายบุคคล

วิธีการ คือ

1. ผู้เล่นฝ่ายรับจะยืนในท่าป้องกันโดยหันหลังให้กับประตู สายตาต้องมองผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามและลูกบอลตลอดเวลา
 2. ยืนห่างจากคู่ต่อสู้ 1 เมตร แต่มีหลักการดังนี้ คือ ถ้าใกล้เขตประตูให้ยืนระยะประชิดกับคู่ต่อสู้ แต่ถ้าห่างจากเขตประตูออกไปให้ยืนห่างจากคู่ต่อสู้พอควร
- การป้องกันแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้ฝ่ายรุกส่งลูกบอลยากลำบาก และยิงประตูไม่ได้

2. การป้องกันเป็นกลุ่ม

การป้องกันเป็นกลุ่ม คือ การประสานงานช่วยเหลือกันของผู้เล่นในทีมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่นเป็นอย่างมาก บางครั้งผู้ป้องกันคนเดียวไม่สามารถที่จะหยุดการเล่นของฝ่ายตรงข้ามได้ จึงต้องใช้ผู้เล่นในทีม 2-3 คน เข้าช่วยป้องกัน ซึ่งแยกลักษณะได้ดังนี้คือ

1. การทดแทนตำแหน่ง

คือการที่ผู้ป้องกันคนหนึ่งออกไปประกบตัวผู้ที่ถือลูกบอลหน้าเส้น 9 เมตร ผู้ป้องกันอีกคนหนึ่งก็จะเคลื่อนเข้าไปป้องกันแทนผู้ป้องกันคนเดิมในช่องว่างนั้น

ทักษะการป้องกันแบบทดแทนตำแหน่ง ถือว่าสำคัญมากที่สุด ในการเข้าควบคุมผู้เล่นฝ่ายรุกบริเวณหน้าเส้นเขตประตูและเส้นส่งกินเปล่า

2. การเปลี่ยนป้องกัน

ในกรณีที่มีการป้องกันแบบ 2 ต่อ 2 บางครั้งผู้เล่นฝ่ายรุกจำนวน 2 คน อาจจะสับเปลี่ยนตำแหน่งกัน ซึ่งฝ่ายรับสามารถป้องกัน โดยผู้ป้องกันคนหนึ่งจะคอยป้องกันผู้เล่นที่เปลี่ยนมานั้น ส่วนผู้ป้องกันอีกคนหนึ่งก็จะป้องกันผู้เล่นฝ่ายรุกอีกคนหนึ่ง ที่สับเปลี่ยนมาเช่นกัน

การป้องกันวิธีนี้จะใช้บ่อยกับการป้องกันผู้เล่นฝ่ายรุกตำแหน่งหน้า 2 คน ที่อยู่บริเวณเส้นโค้งหน้าเขตประตู

3. การป้องกันซ้อน

ในบางครั้งผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องเข้าไปช่วยป้องกันซ้อนจากผู้ป้องกันคนแรกที่เข้าไปสกัดกั้น เพราะผู้ป้องกันคนแรกอาจจะสกัดกั้นไม่อยู่ทำให้ฝ่ายรุกหลุดเข้าไปยิงประตูได้ซึ่งการป้องกันแบบนี้ผู้เล่นจะต้องมีจังหวะที่ดีและสามารถคาดการณ์ได้ถูกต้อง

4. การช่วยป้องกัน

เป็นหน้าที่ของผู้เล่นในทีมแฮนด์บอลที่จะต้องประสานงานและร่วมมือกันเข้ามาช่วยป้องกันฝ่ายตรงข้ามไม่ให้ยิงประตูได้การร่วมมือป้องกันนี้ทำให้แนวการ ป้องกันแข็งแกร่งและเกิดช่องว่างน้อยที่สุด เช่น การกันสกัดกั้นการยิงประตู การตั้งกำแพงป้องกัน เป็นต้น

3. การป้องกันแบบเป็นระบบ

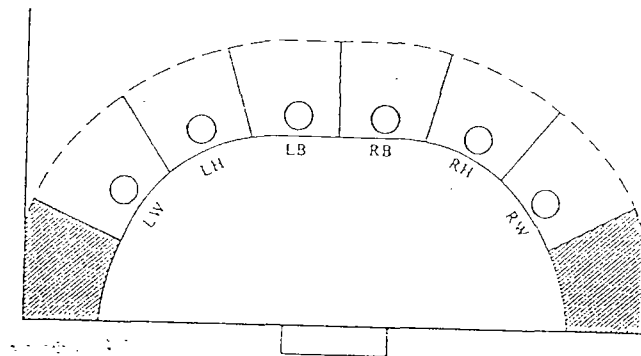
การป้องกันแบบเป็นระบบ (System defence) การตั้งรับที่ได้ผลและนิยมใช้กันมากที่สุดในการเล่นแฮนด์บอล ได้แก่ การตั้งรับป้องกันแบบรักษาพื้นที่ (Zone defence) วิธีการก็คือ กำหนดให้ผู้เล่นแต่ละคนรับผิดชอบพื้นที่ให้สัมพันธ์กับเพื่อนร่วมทีม ถ้าฝ่ายรุกบุกเข้าโจมตีในเขตพื้นที่ของผู้เล่นคนใด ผู้เล่นคนนั้น จะต้องรับผิดชอบในการป้องกัน และพื้นที่การป้องกันนี้อาจจะเคลื่อนย้ายตามลูกบอลที่เคลื่อนไป ดังนั้น การป้องกันแบบนี้จึงกำหนดรูปแบบของการป้องกันขึ้นมา เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการเล่นของฝ่ายรุกจึงเรียกว่า “ระบบการป้องกัน” (Defensive system) ซึ่งระบบการป้องกันที่นิยมใช้ในการตั้งรับทั่ว ๆ ไปมี 4 ระบบ คือ ระบบ 6-0 ระบบ 5-1 ระบบ 4-2 และ ระบบ 3- 2 -1 ในสองระบบแรกนิยมใช้มากพอ ๆ กัน คือ มากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ในทีมแฮนด์บอลชั้นยอด ส่วนสองระบบหลังนิยมใช้กันไม่มากนัก

หลักและวิธีการป้องกันในแต่ละระบบสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

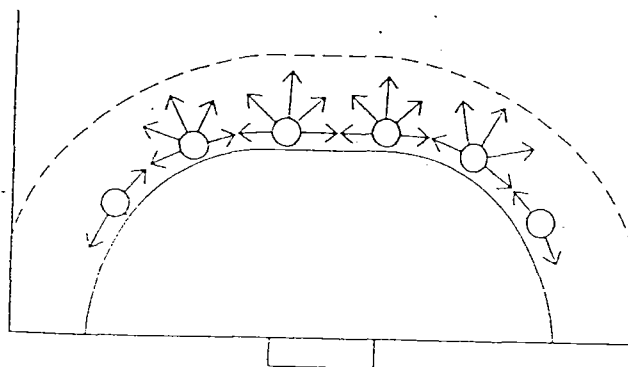
1. การป้องกันระบบ 6-0 การป้องกันในระบบนี้ ผู้เล่นทุกคนจะต้องลงมาตั้งรับป้องกันรอบ ๆ บริเวณเส้น 6 เมตร หน้าเขตประตู

การป้องกันในระบบนี้มีข้อดีคือทำให้การป้องกันเป็นแนวกว้าง สามารถครอบคลุมพื้นที่การป้องกันหน้าเขตประตู ซึ่งเป็นเขตอันตรายไว้ได้เกือบทั้งหมด และมี

ช่องว่างหน้าเซนประตู แต่มีจุดอ่อนอยู่ข้างตรงที่ความลึกในการตั้งรับทำให้ฝ่ายรุกสามารถยิงประตูระยะไกลได้และการรุกเร็วหรือเล่นลักไก่อาจจะทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ส่วนแนวการเคลื่อนที่ป้องกันของผู้เล่นทำได้โดยให้ผู้ป้องกันกลางทั้ง 4 คน เคลื่อนที่ป้องกันในลักษณะไปทางข้างหน้า ทางข้างๆ ซ้ายและขวาและเคลื่อนที่ที่แยงมุมไปทางด้านหน้า ส่วนผู้ป้องกันปีกทั้งสองด้านให้เคลื่อนไปทางด้านข้างๆ ซ้ายและขวาเท่านั้น

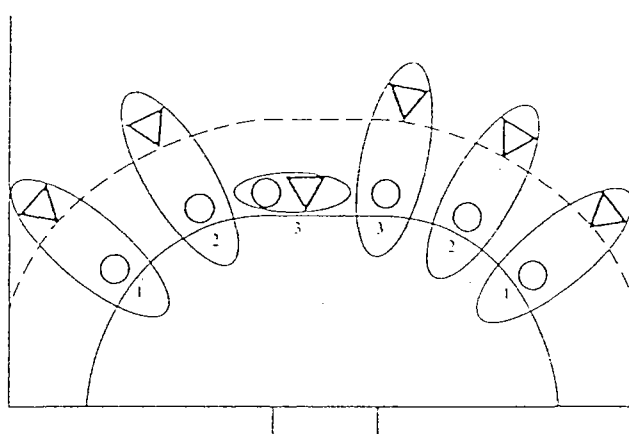

ภาพประกอบ 8 แสดงการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 6-0

ภาพประกอบ 9 แสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 6-0

หลักและวิธีการป้องกันก็คือ ผู้เล่นแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบป้องกันฝ่ายตรงกันข้ามที่อยู่ด้านหน้าของตน หรือที่อยู่ในพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบ โดยป้องกันด้วยวิธีการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบ

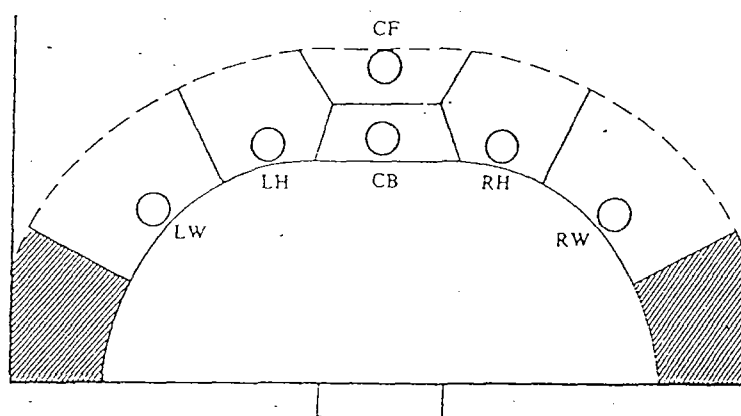
ภาพประกอบ 10 การป้องกันโดยการนับแบ่งออกกับการรุกรระบบ 3-3

จากภาพประกอบ 10 แสดงการป้องกันระบบ 6-0 ด้วยการรุกรระบบ 3-3 ด้วยวิธีการนับแบ่งออก คือ แบ่งผู้ป้องกันออกเป็น 2 กลุ่มโดยการนับ 1 ถึง 3 จากปีกทั้งสองข้างเข้าหาผู้ป้องกันกลาง แล้วผู้ป้องกันแต่ละคนก็จะรับผิดชอบป้องกันฝ่ายตรงกันข้ามที่เป็นเป็นคู่ของตนด้วยวิธีการทดแทนตำแหน่ง เมื่อลูกบอลอยู่ในกรอบครองของฝ่ายรุกที่ผู้ป้องกันคนใดรับผิดชอบ ผู้ป้องกันคนนั้นจะต้องเคลื่อนออกไปประกบตัว โดยให้ผู้ป้องกันอีกคนหนึ่งเคลื่อนเข้าไปป้องกันแทนที่ผู้ป้องกันคนเดิม เพื่อปิดช่องว่างที่อาจจะทำให้ฝ่ายรุกบุกเข้าโจมตีได้

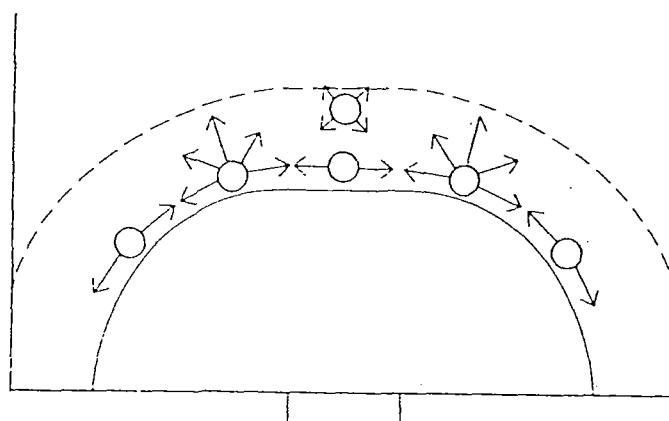
2. การป้องกันระบบ 5 - 1 การป้องกันระบบ 5-1 จะใช้ผู้เล่น 5 คนมาตั้งรับป้องกันพื้นที่รอบๆ เส้น 6 เมตร หน้าเขตประตู โดยกำหนดให้ผู้เล่นอีกคนหนึ่งคอยป้องกันอยู่ด้านหน้าบริเวณเส้น 9 เมตร ผู้ป้องกันที่อยู่ด้านหน้ามีความสำคัญมาก เพราะจะเป็น

ผู้สร้างความคิดค้นให้กับฝ่ายรุกตลอดเวลา โดยพยายามป้องกันด้วยการเคลื่อนที่สายไปมา คอยรบกวนการส่งลูกบอลของฝ่ายตรงกันข้าม และสกัดลูกบอลจากการส่งกลับไปกลับ มาของผู้เล่นฝ่ายตรงกันข้ามและที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ผู้เล่นจะเริ่มเล่นการรุกเร็วหรือ ลึกไถ่ถ้ามีโอกาส แต่ก็ต้องระมัดระวังการยิงประตูระยะไกลของฝ่ายตรงกันข้ามด้วย ถ้า ผู้เล่นตำแหน่งนี้ถูกกำบัง

การแบ่งพื้นที่รับผิดชอบป้องกันในระบบนี้ ให้ผู้ป้องกัน 5 คน หน้าเส้น 6 เมตร รับผิดชอบพื้นที่บริเวณหน้าเขตประตูทั้งหมด และผู้ป้องกันด้านหน้าจะรับผิดชอบคุม พื้นที่บริเวณตรงกลางใกล้เส้นส่งกินเปล่า ส่วนการเคลื่อนที่ป้องกันผู้เล่นตำแหน่งหลัง กลางและปีกทั้งสองข้างจะเคลื่อนที่ไปทางข้างๆ ซ้ายและขวาผู้เล่นตำแหน่งกลางซ้าย และกลางขวาจะเคลื่อนที่ไปด้านหน้า ด้านข้าง และทะแยงมุม ส่วนผู้ป้องกันหน้ากลาง สามารถเคลื่อนที่ป้องกันทุกทิศทางตามการเคลื่อนที่ของลูกบอล

ภาพประกอบ 11 แสดงการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 5-1

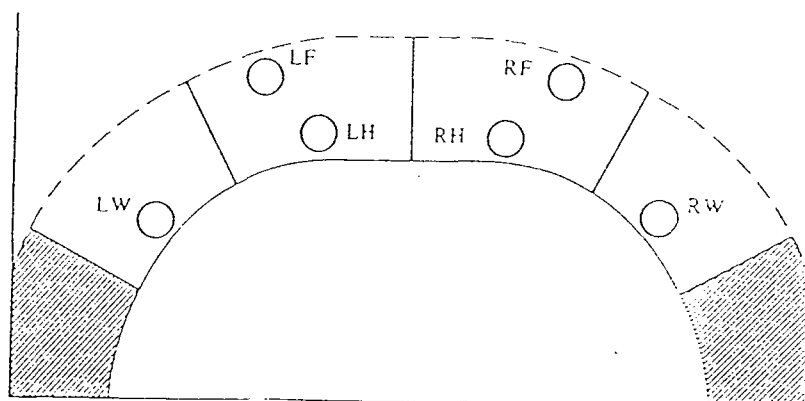
ภาพประกอบ 12 แสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 5-1

อย่างไรก็ตาม การป้องกันระบบ 5-1 จะมีจุดอ่อนอยู่ตรงที่ความกว้างในการป้องกันมีน้อย ผู้เล่นปีกทั้งสองข้างจะต้องรับผิดชอบควบคุมพื้นที่เพิ่มขึ้น ทำให้ฝ่ายรุกมีโอกาสบุกเข้าโจมตีได้ ดังนั้น ผู้เล่นร่วมทีมจะต้องช่วยควบคุมพื้นที่ที่เป็นจุดอันตราย ด้วยการกระจายตำแหน่งการป้องกันจากตรงกลางออกไปทางข้างๆ โดยผู้ป้องกันตำแหน่งหลังกลาง จะต้องเคลื่อนที่ป้องกันไปทางข้าง เพื่อควบคุมพื้นที่แทนผู้เล่นตำแหน่งกลางซ้ายและกลางขวา ที่ต้องออกไปควบคุมผู้เล่นฝ่ายรุกที่มีลูกบอล ด้วยวิธีการทดแทนตำแหน่งเสมอ

นอกจากนี้ การตั้งรับป้องกันระบบ 5-1 อาจจะนำไปใช้กับการป้องกันแบบผสม (Combination defence) ระหว่างการป้องกันแบบคนต่อคนกับการป้องกันแบบรักษาพื้นที่ โดยมอบหมายให้ผู้ป้องกันด้านหน้าออกไปควบคุมป้องกันผู้เล่นฝ่ายรุกที่มีความสามารถสูง เพื่อไม่ให้เล่นลูกบอลได้ง่าย ๆ กล่าวคือ ป้องกันไม่ให้รับลูกบอลจากเพื่อนร่วมทีม และถ้าครอบครองลูกบอลอยู่ก็ต้องป้องกันไม่ให้ส่งและยิงประตู

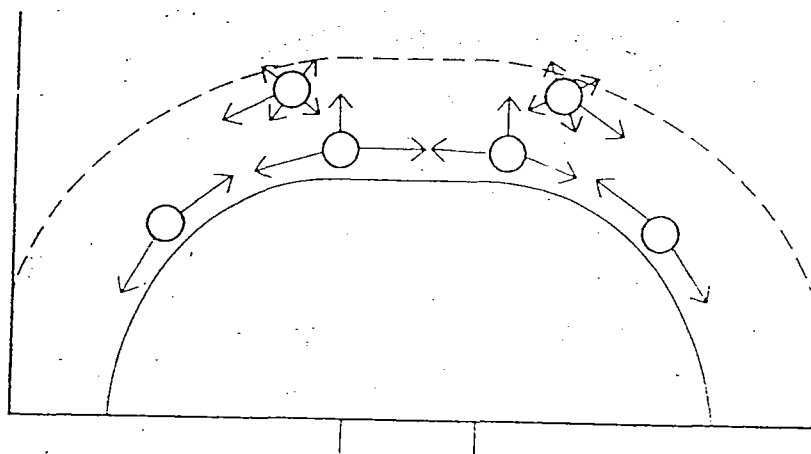
3. การป้องกันระบบ 4-2 การตั้งรับป้องกันระบบ 4-2 จะคล้าย ๆ กับการป้องกันระบบ 5-1 เพียงแต่เพิ่มตำแหน่งผู้ป้องกันด้านหน้าบริเวณเส้นส่งกินเปล่าเป็น 2 คน การเพิ่มจำนวนผู้ป้องกันทางด้านหน้าบริเวณเส้นส่งกินเปล่าเป็นการสร้างความกดดันให้กับฝ่ายรุกมากยิ่งขึ้นเพราะจะได้ช่วยกันสกัดกั้นและตัดตัดลูกบอลจากฝ่ายตรงกันข้ามได้ง่าย ทำให้การป้องกันมีความลึกมากขึ้น การป้องกันที่ยิงประตูระยะไกลจะทำได้ดี และสามารถที่จะเล่นรุกเร็วหรือลักไก่ได้สะดวกขึ้นเมื่อเป็นฝ่ายรุก

การแบ่งพื้นที่รับผิดชอบในการตั้งรับป้องกันระบบ 4 : 2 จะกำหนดให้ผู้เล่นตำแหน่งปีกซ้าย ปีกขวา กลางซ้าย และกลางขวารับผิดชอบรักษาพื้นที่ป้องกันรอบ ๆ เส้นเขตประตู ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และหน้าขวา จะรับผิดชอบป้องกันทางด้านหน้าบริเวณเส้นเขตส่งกินเปล่า

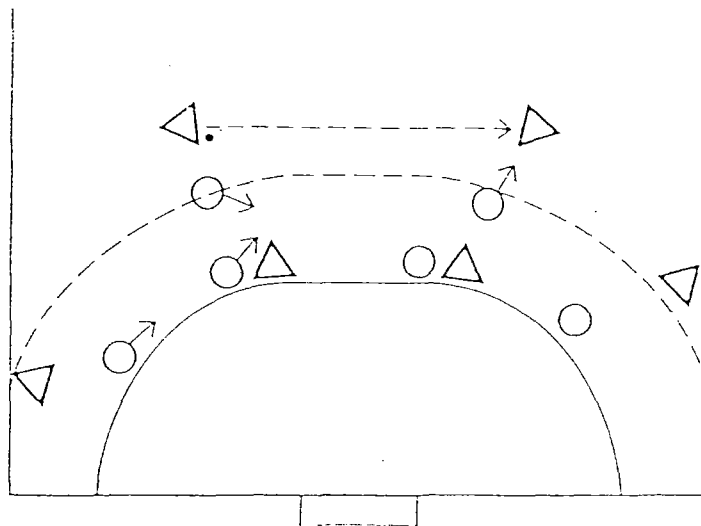

ภาพประกอบ 13 แสดงการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 4-2

การตั้งรับป้องกันในระบบนี้มีจุดอ่อนตรงที่แนวการป้องกันไม่กว้างเท่าที่ควร ทำให้ผู้ป้องกันบริเวณหน้าเส้นเขตประตูต้องรับผิดชอบรักษาพื้นที่ ในการป้องกันเพิ่มขึ้น และจะเกิดช่องว่างทางด้านข้าง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เล่นปีกของฝ่ายรุกที่มีความเร็ว และหลบลีกอย่างชำนาญบุกเข้าโจมตีได้ ดังนั้นการเคลื่อนที่ไปป้องกันทางข้างๆ หน้า ปีกทั้งสองข้างด้วย ส่วนผู้เล่นที่ป้องกันตรงกลางหน้าเขตประตูจะต้องคอยช่วยสอดขึ้นไป ป้องกันทางด้านหน้าด้วยเช่นกัน ซึ่งการป้องกันระบบ 4-2 สามารถใช้ป้องกันการรุกรบบ 2-4 ได้

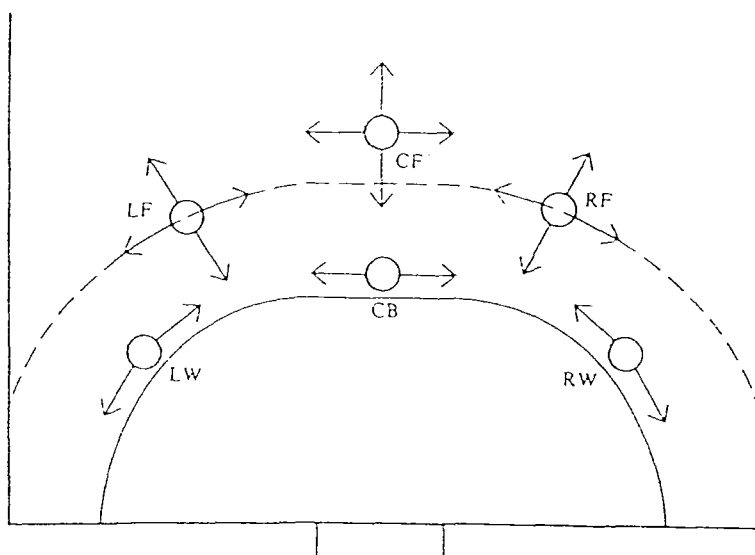
ภาพประกอบ 14 แสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 4 - 2

ภาพประกอบ 15 แสดงลักษณะตั้งรับป้องกันระบบ 4-2 กับการรุกระบบ 2-4

4. การป้องกันระบบ 3-2-1 การตั้งรับป้องกันในระบบ 3-2-1 นี้จะแบ่งผู้เล่นป้องกันออกเป็น 3 แถว คือ ผู้ป้องกันบริเวณหน้าเส้นเขตประตูจำนวน 3 คนต่อไปเป็นผู้ป้องกันแถวกลางจำนวน 2 คนและผู้ป้องกันด้านหน้าบริเวณเส้นส่งกินเปล่าจำนวน 1 คน

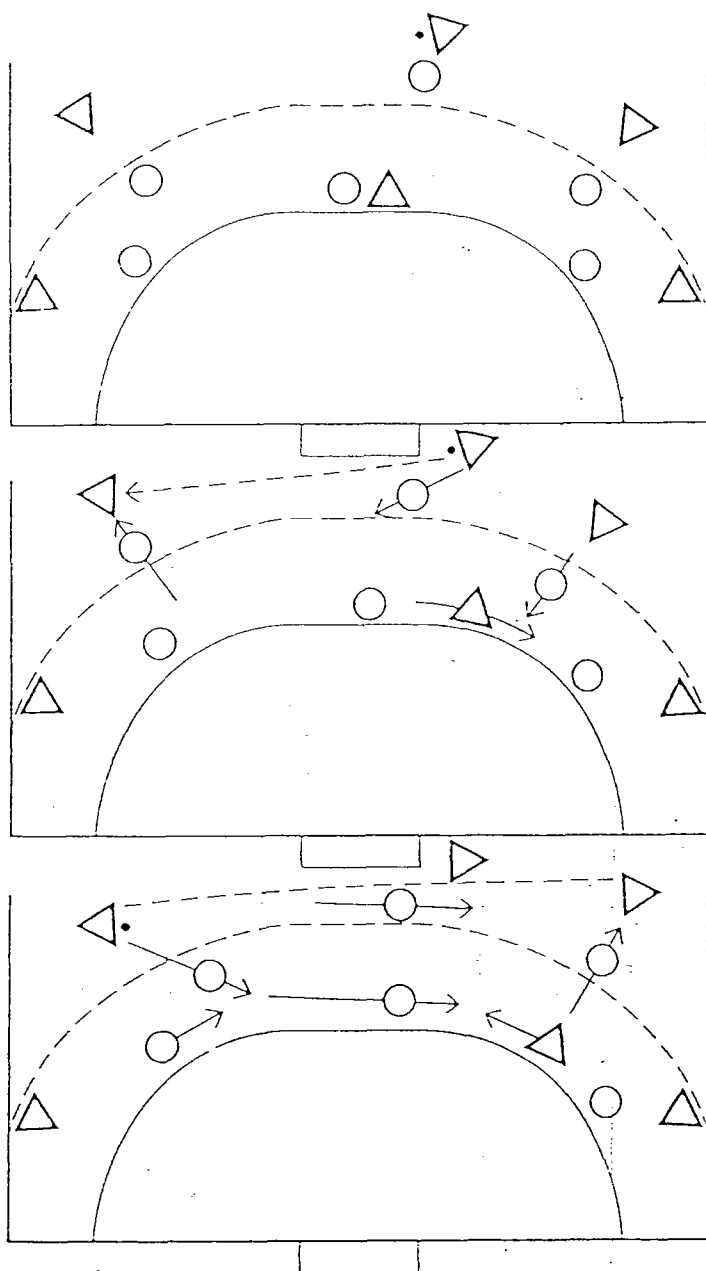
การป้องกันในระบบนี้ สามารถสร้างความกดดันให้กับฝ่ายรุกมากที่สุด เพราะมีผู้ป้องกันที่คอยไล่ลูกบอลอยู่ด้านหน้า และมีผู้ควบคุมผู้เล่นฝ่ายตรงกันข้ามทั้งทางด้านหน้าและด้านข้างถึง 3 คน สามารถตัดเกมรุกของฝ่ายตรงกันข้ามได้ดี ทำให้การป้องกันได้ลึกขึ้น แต่มีจุดอ่อนอยู่ที่ผู้ป้องกันบริเวณหน้าเส้นเขตประตูจะต้องรับผิดชอบพื้นที่ป้องกันมากขึ้น ดังนั้นผู้ป้องกันตำแหน่งนี้จะต้องแข็งแกร่งและมีทักษะในการป้องกันดี เพราะมีช่องว่างหน้าเขตประตุนั่นเอง

ภาพประกอบ 16 แสดงทิศทางการเคลื่อนที่ของผู้เล่นในการป้องกันระบบ 3-2-1

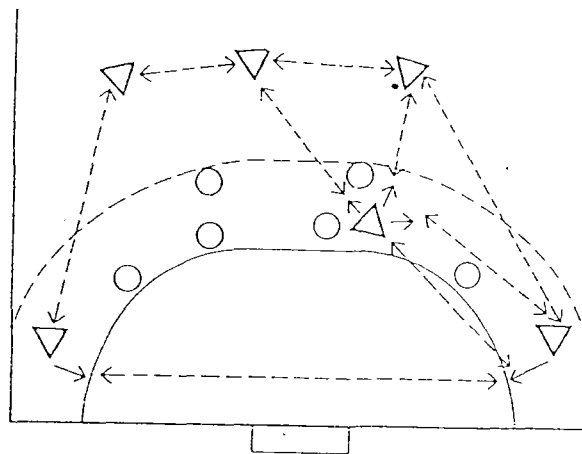
แสดงลักษณะการป้องกันแบบรักษาพื้นที่ และการเคลื่อนที่ป้องกันของผู้เล่น ในการตั้งรับป้องกันระบบ 3-2-1 กล่าวคือ ผู้เล่นปีกซ้าย และปีกขวาจะเคลื่อนที่ป้องกัน ไปทางข้างๆ ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหลังกลางจะควบคุมพื้นที่และเคลื่อนที่ป้องกันระหว่างปีก ทั้งสองข้างบริเวณหน้าเขตประตู ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และหน้าขวา จะรับผิดชอบป้องกันพื้นที่ทางด้านหน้าบริเวณเส้นส่งกินเปล่า ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหน้ากลางหรือศูนย์หน้า จะรับผิดชอบป้องกันพื้นที่ตรงกลางด้านหน้าเหนือบริเวณเส้นส่งกินเปล่า สำหรับการเคลื่อนที่ป้องกันของผู้เล่นทั้ง 3 ตำแหน่ง จะต้องเคลื่อนที่ทุกทิศทาง ทั้งทางด้านหน้า ด้านหลัง และทางข้าง ๆ เพื่อปิดช่องว่างหน้าเขตประตูด้วย

อย่างไรก็ตาม การตั้งรับป้องกันในระบบนี้ก็สามารถใช้กับการรุกรบบ 3-3 ที่ใช้ผู้เล่นตำแหน่งศูนย์หน้าเป็นตัวหมุนได้ดี

ภาพประกอบ 17 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ป้องกันของผู้เล่นในการตั้งรับป้องกัน
ระบบ 3-2-1

5. การป้องกันแบบ 3-3 การตั้งรับป้องกันระบบ 3-3 จะคล้ายกับการป้องกันแบบ 3-2-1 เพียงแต่เอาตำแหน่งไล่หน้าสุดมาขึ้นในระดับแนวเดียวกัน 3 คน บริเวณเส้นส่งลูกกินเปล่า เพื่อจะช่วยปิดตำแหน่งที่ว่างบริเวณตรงกลางของจุดยืน ทำให้ผู้เล่นฝ่ายป้องกันสามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่ได้ดีและกว้างด้วย และสามารถเล่นลูกלקไก่ หรือรุกเร็วได้ด้วย และสะดวกเพื่อเป็นฝ่ายรุก

ภาพประกอบ 18 แสดงตำแหน่งการยืนของผู้เล่นฝ่ายป้องกันของการป้องกันแบบ 3-3

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ฮอปกินส์ (Hopkins.1977:155-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล (A Factor Analysis of Basketball Skill Tests) โดยการตรวจสอบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลทั้งหลายที่นิยมใช้ทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลและทำการพิสูจน์ความมีน้ำหนักของรายการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่ดีที่สุด ในขอบเขตของทักษะบาสเกตบอล ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานขอบเขตของทักษะบาสเกตบอลไว้ 5 ประการ คือ การยิงประตู การส่งลูกบาสเกตบอล การกระโดดการเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบาสเกตบอล ตัวแปรในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อทดสอบทักษะ

บาสเกตบอลภายในขอบเขตของสมมติฐานข้างต้นรวม 21 ตัวแปร (ข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล) ทั้งนี้ได้รวมถึงข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล 9 รายการของสมาคมสุศึกษา พลศึกษา และสันตนาการแห่งสหรัฐอเมริกา (AAHPER) ไว้ด้วย ผู้วิจัยนำข้อทดสอบทั้งหมดนี้ไปทดสอบนักเรียนชายระดับ 7 ถึง 12 ที่กำลังอยู่ค่ายฤดูร้อนในปี 1975 ที่มหาวิทยาลัยมินโซตา จำนวน 70 คน ผู้วิจัยทำการตรวจสอบสมมติฐานโดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์ 4 แบบดังนี้ การวิเคราะห์องค์ประกอบแอลฟา (Alpha Factor Analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบแบบโคโนนิคอล (Cononical Factor Anayisis) การวิเคราะห์แบบอิมเมจ (Image Analysis) และการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Components Analysis) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบทักษะบาสเกตบอลปรากฏว่า สมมติฐานในขอบเขตทักษะของการกระโดด พบว่า การกระโดดเอื้อมตะเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด สมมติฐานในขอบเขตของการเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบาสเกตบอลและการเคลื่อนที่ไปพร้อมกับลูกบาสเกตบอลพบว่า การวิ่งซิกแซกและการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด สมมติฐานในขอบเขตการส่งลูกบาสเกตบอลพบว่า การส่งลูกบอลเร็วและการส่งกระทบผนังเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด และสมมติฐานในขอบเขตการยิงประตู พบว่า การยิงประตูด้านข้าง การยิงประตูด้านหน้า และการยิงประตูโทษเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด แต่การยิงประตูด้านข้างมีระยะไกล 20 ฟุต อาจยาวเกินไปสำหรับนักเรียนในระดับชั้น 7-8 การยิงประตูด้านหนึ่งเหมาะสมที่สุด ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาค้นคว้ารายการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่สามารถทดสอบได้รวดเร็วและวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ รายการทดสอบการกระโดดการเอื้อมตะ การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลและการยิงประตูด้านหน้าจึงเป็นข้อทดสอบที่ดีที่สุด

เฮอร์นันเดส (Hernandez. 1987 : 03C) ได้การศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันในกีฬาประเภททีม ซึ่งประยุกต์ใช้กับกีฬาสเกตบอล จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าเพื่อวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันเพื่อที่จะวางตำแหน่งการเล่นได้เหมาะสมซึ่งพิจารณาจาก 1) ความคล่องตัวในการเล่น 2) ความไม่คล่องตัวของผู้เล่น 3) เทคนิคเฉพาะตัวของผู้เล่น 4) การใช้พื้นที่ในการเล่น

5) แบบแผนของการเคลื่อนไหว การที่จะวางตำแหน่งการเล่นจะต้องศึกษารูปแบบของการวางตำแหน่งของฝ่ายตรงข้ามและรูปแบบการวางตำแหน่งของทีมตนเองเป็นสำคัญ สิ่งที่โค้ชและผู้เล่นจะต้องปฏิบัติเป็นสิ่งแรกคือ การศึกษารูปแบบการเล่น ข้อจำกัดของการเล่นที่ควรจะต้องคำนึงถึงก็คือ กติกาการแข่งขัน และความจำกัดทางร่างกายที่ใช้ในการเล่นบาสเกตบอล เช่น รูปแบบของเทคนิคการเล่น ระบบการโต้ตอบในการวางตำแหน่งของผู้เล่น ความคล่องตัว และความไม่คล่องตัวของผู้เล่น และการใช้พื้นที่ในสนามขณะแข่งขัน สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการเล่นบาสเกตบอล ผลจากการวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันปรากฏว่า การศึกษารูปแบบการเล่นและการฝึกซ้อมรูปแบบต่างๆ เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เล่นภายในทีมมีการเล่นที่ประสานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี สิ่งนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้สามารถอ่านแผนการเล่นของฝ่ายตรงข้ามได้เป็นอย่างดี และการฝึกซ้อมตามรูปแบบก็เป็นพื้นฐานของการพัฒนาการแข่งขัน

ยูวัล (Yuval. 1990 : 1160) ได้ทำการศึกษาทำความเข้าใจระหว่างกระบวนการเรียนรู้ และการแก้ปัญหา ของผู้เล่นแฮนด์บอล การศึกษาครั้งนี้เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนรู้ (ปฏิกิริยา และเวลาที่คาดการณ์ความตั้งใจ ความอิสระ ไม่อิสระในสนาม ความจำระยะสั้น ความฉลาด และสมาธิ) และความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เล่นแฮนด์บอล ในระหว่างกิจกรรมทางกายภาพในแต่ละสถานการณ์ของเกม ในการยิง การป้องกัน และตำแหน่งโจมตีได้รับการสำรวจตรวจสอบผู้ถูกศึกษา คือ ผู้เล่นแฮนด์บอล 118 ทีม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ผู้ใหญ่ ผู้ที่ได้รับการฝึกเพื่อเตรียมตัวเป็นนักกีฬาอาชีพ และเด็กเล็ก ตามอายุ ประสบการณ์ ในการเล่นผู้เล่นในกลุ่มผู้ใหญ่มีการแบ่งกลุ่มอีกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้เล่นสโมสรระดับชาติ และผู้เล่นสโมสรระดับชมรม

ผลของการศึกษา พบว่า ผู้เล่นสโมสรระดับชาติแสดงความสามารถเหนือกว่าผู้เล่นอื่นในตัวแปรเกี่ยวกับการรู้ รวมทั้งการแก้ปัญหา เวลาปฏิกิริยาการเห็น และการได้ยินเวลาที่คาดการณ์ เมื่อความเร็วที่ได้รับการกระตุ้น คือ 30 เมตร ต่อชั่วโมง

มาร์ตินเนซ (Martinez. 1992 : 379) ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับผลที่มีต่อการเล่นแฮนด์บอลของผู้เล่นวัยรุ่นในโครงการแทรกแซงทางด้านจิตวิทยา

งานวิจัยนี้ได้บรรยายถึงคุณภาพทางด้านร่างกายและจิตใจที่สามารถทำนายได้ถึงผลลัพธ์ของการเล่นกีฬา (ของผู้เล่นแฮนด์บอล) และจัดให้มีโครงการฝึกทางด้านจิตใจขึ้นมาโดยมีความตั้งใจที่จะเตรียมตัวผู้เล่นในด้านการผ่อนคลายเป้าหมายภาพพจน์ทางด้านจิตใจสมาธิและการควบคุมการรับรู้โดยแสดงค่าพารามิเตอร์ทางด้านร่างกายและจิตใจซึ่งทำนายผลของการแข่งขันได้ดีวก่อนและหลังการใช้การบำบัดทางด้าน จิตวิทยาในผู้เล่นแฮนด์บอล ผลของการวิจัยพบว่า

1. ผู้เล่นสามารถเล่นได้ดีกว่าเดิมหลังจากที่ได้รับการฝึกทางด้านจิตใจแล้ว คือสามารถเพิ่มระดับความสำเร็จและลดข้อผิดพลาดลง
2. ตัวแปรทางด้านร่างกายสามารถทำนายผลการเล่นได้ดีกว่าตัวแปรทางด้านจิตใจ แต่ตัวแปรทางด้านจิตใจ สามารถทำนายข้อผิดพลาดในการเล่นได้ดีกว่า
3. ตัวแปรทางด้านจิตใจสามารถทำนายผลการแข่งขันได้ดีกว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจและสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้เล่นด้วย
4. ไม่พบตัวแปรทางด้านจิตใจที่สามารถทำนายการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการบำบัดรักษา

✕ งานวิจัยในประเทศไทย

รุ่งเรือง เทพทัต (2532 : บทคัดย่อ) การศึกษารูปแบบการแข่งขันวอลเลย์บอล จุดมุ่งหมายเพื่อทราบรูปแบบของการเสิร์ฟ รูปแบบของการตั้งรับเสิร์ฟรูปแบบของการรุกและการซันหลัง รูปแบบของการสกัดกั้น และการซันหลังกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกีฬาวอลเลย์บอลประเภทเยาวชนทีมชาย อายุไม่เกิน 17 ปี ที่เข้าร่วมในการแข่งขันมิซูวอลเลย์บอลแชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 2 ณ ยิมเนเซียม กรุงเทพมหานคร เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขัน โดยบันทึกวีดีโอเทปในขณะทำงานแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

การเสิร์ฟแบบเทนนิสเป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการเสิร์ฟของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ แบบฮุคและน้อยที่สุด คือแบบมือน้อย การตั้งรับเสิร์ฟ แบบตัวดับเบิลยู (W) เป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการตั้งรับเสิร์ฟแบบดับเบิลยู (W) ระหว่างทีมศูนย์เยาวชน จังหวัดอุบลราชธานีกับทุกทีมแตกต่างกัน ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตก

ต่างกัน รองลงมาคือ การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัววี (V) รูปแบบการรุกและการซ้อนหลังโดยเริ่มจากการดักแบบด้านหน้าเป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการดักของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ แบบด้านข้างและน้อยที่สุด แบบพุ่งตัว การเซ็ทแบบด้านหน้าและเซ็ทแบบเซ็ทยาว (C) เป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการใช้ทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การกระโดดเซ็ทและน้อยที่สุดแบบด้านข้างการหมุนตัวตบเป็นแบบที่ใช้ในการตบลูกบอลมากที่สุด สัดส่วนของการใช้ของทุกทีมนั้น ไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การหมุนข้อมือตบ และน้อยที่สุด คือ การตบแบบตัวคหรือฮุกลูกบอลการซ้อนหลังคนตบลูกบอลแบบตำแหน่ง 5 ซ้อนหลังเป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนการใช้ทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การซ้อนหลังแบบตำแหน่ง 6 และน้อยที่สุด คือ แบบตำแหน่ง 1 ซ้อนหลัง การสกัดกันแบบ 2 คน เป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการใช้ทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การสกัดกันแบบ 1 คนและน้อยที่สุด คือ แบบ 3 คน การซ้อนหลังคนสกัดกันแบบตำแหน่ง 5 ซ้อนหลังเป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการใช้ทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือแบบตำแหน่ง 1 และน้อยที่สุดคือ แบบตำแหน่ง 6 ซ้อนหลัง

✕ นพดล เกตุประทุม (2536 : อัดสำเนา) ได้ศึกษารูปแบบการรุกและการรับเพื่อทราบขนาดรูปร่างนักกีฬาบาสเกตบอลชาย 4 ทีมสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอล ทีมชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 8-15 มกราคม 2535 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยคัดเลือก 4 ทีมสุดท้าย ที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขันทำการบันทึกวีดีโอเทปในขณะที่ทำการแข่งขัน

ผลการศึกษามีพบว่า

1. การรุกแบบรวดเร็ว เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด สัดส่วนการรุกแบบรวดเร็วของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งป้อมรับ และน้อยที่สุด คือการรุกแบบหมุนคู่
2. การตั้งรับแบบคนต่อคน เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับมากที่สุด สัดส่วนของการตั้งรับแบบคนต่อคน ระหว่างทีมจุฬาภรณ์กับทีมศรีนครินทรวิโรฒ และทีมจุฬาภรณ์กับทีม

รามคำแหง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน
ระหว่างทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และทีม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหง
กับทีมเทคโนโลยีพระจอมเกล้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่
อื่นๆ ไม่แตกต่างกันและน้อยที่สุด การตั้งรับแบบผสม

3. ขนาครูปร่าง และประสบการณ์ในการแข่งขันและนักกีฬาบาสเกตบอลชาย
ของทุกทีม มีอายุเฉลี่ย 22-25 ปี น้ำหนักเฉลี่ย 71-76 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 178-184
เซนติเมตร และมีประสบการณ์ในการแข่งขันบาสเกตบอลเฉลี่ย 5-7 ปี

เฉลิมพล ก่อกิจถกิจกุล (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์รูปแบบ
การเล่นฟุตบอล ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบการรุก และรูปแบบ
การป้องกันกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นทีมฟุตบอลที่ส่งเข้าแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทาน
ประเพณี ก. ประจำปี 2537 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยการคัดเลือกจาก 4 ทีม
สุดท้ายของการแข่งขัน ประจำปี 2536 โดยบันทึกวีดีโอเทป ในขณะที่ทำการแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การรูกจากด้านข้างใกล้เส้นข้าง เป็นแบบที่ใช้ในการรูกมากที่สุด
รองลงมามีคือ การรูกจากด้านข้างใกล้เส้นหลัง และน้อยที่สุดคือ การรูกอย่างรวดเร็ว
2. การป้องกันแบบผสม เป็นแบบที่ใช้ในการป้องกันมากที่สุด รองลงมามีคือ
การป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขต ส่วนการป้องกันแบบตัวต่อตัว ไม่นิยมใช้ในการแข่งขัน

สมชาย พันธุ์โชติ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา รูปแบบการเล่นวอลเลย์บอล
เพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อ
ทราบรูปแบบของการเสิร์ฟ รูปแบบของการตั้งรับเสิร์ฟ รูปแบบของการรุกและการช้อน
หลัง รูปแบบของการสกัดกั้นและการช้อนหลัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล
ประเภททีมหญิง อายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลนักเรียน
ของกรมพลศึกษา ประจำปี 2538 ณ อาคารจันทนียังยง กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการ
เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขันโดยบันทึกวีดีโอ
เทปในขณะที่ทำการแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การเสิร์ฟแบบมือบนด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้ในการเสิร์ฟมากที่สุด
รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบมือล่างด้านข้าง
2. การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวคืบเบิลยู (W) เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับเสิร์ฟมากที่สุด รองลงมาคือการตั้งรับเสิร์ฟแบบตัววี (V) และน้อยที่สุดคือ การตั้งเสิร์ฟแบบตัวยู (U)
3. การสกัดกันแบบ 1 คน เป็นแบบที่ใช้ในการสกัดกันมากที่สุด รองลงมาคือ การสกัดกันแบบ 2 คน
4. การซ้อนหลังคนสกัดกันแบบตำแหน่ง 6 อยู่นอกเป็นแบบที่ใช้ในการซ้อนหลังคนสกัดกันมากที่สุด รองลงมาคือ การซ้อนหลังคนสกัดกันแบบตำแหน่ง 6 อยู่ด้านใน
5. การรุกแบบ 5-1 เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด รองลงมาคือ การรุกแบบ 4-2
6. การตบ เป็นทักษะที่ใช้ในการรุกมากที่สุด รองลงมาคือการดัก และน้อยที่สุดคือ การเซ็ท
7. การซ้อนหลังการตบแบบ 1-3-2 เป็นแบบที่ใช้ในการซ้อนหลังผู้ตบลูกบอลมากที่สุด รองลงมาคือ การซ้อนหลังการตบแบบ 1-2-3
8. การดักแบบด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้ดักมากที่สุด รองลงมาคือการดักแบบด้านข้างและน้อยที่สุดคือ การดักแบบพุ่งตัว
9. การดักเซ็ท เป็นแบบที่ใช้เซ็ทมากที่สุด รองลงมาคือ การเซ็ท
10. การเซ็ทแบบเซ็ทยาว (C) เป็นแบบที่ใช้ในการเซ็ทมากที่สุด รองลงมาคือ การเซ็ทแบบปานกลาง (B)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักกีฬาแฮนด์บอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากประเทศที่เข้ารอบ 4 ทีมสุดท้าย คือ ประเทศอิหร่าน ประเทศคูเวต ประเทศเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. กล้องถ่ายวิดีโอ ✓
2. ม้วนเทปวิดีโอ ✓
3. เครื่องเล่นวิดีโอ ✓
4. เครื่องรับโทรทัศน์ ✓
5. ใบบันทึกรูปแบบการรุก
6. ใบบันทึกรูปแบบการป้องกัน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำงานวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปติดต่อขอความอนุเคราะห์จากสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย เพื่อขอความร่วมมือในการทำงานวิจัย ครั้งนี้

2. ศึกษารายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่ ณ จุดที่กำหนดไว้ในการบันทึกภาพ
4. ดำเนินการบันทึกเทปวีดีโอ ตลอดการแข่งขันในการรุกรูปร่างแบบการรุกและการเล่นรูปร่างป้องกันของแต่ละทีม ทีมละ 2 ครั้ง โดยผู้เชี่ยวชาญในการถ่ายภาพวีดีโอ โดยใช้กล้องถ่ายวีดีโอ จำนวน 1 เครื่อง
5. นำวีดีโอที่บันทึกภาพการแข่งขัน นำไปวิเคราะห์รูปแบบการเล่นโดยใช้เครื่องเล่นวีดีโอ และเครื่องเล่นโทรทัศน์

วิธีจัดการกับข้อมูล

แจกแจงความถี่รูปแบบการเล่นแฮนด์บอลของแต่ละทีมแล้วเปลี่ยนเป็นคำร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์และแปลผล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเล่นแฮนด์บอลในการแข่งขัน กีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ได้นำเสนอในรูปแบบของตาราง โดยแสดงเป็นค่าความถี่และ ค่าร้อยละ ตามลำดับดังนี้

1. รูปแบบการรุกและผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการจัดรูปแบบการรุกของแต่ละประเทศ
2. รูปแบบการป้องกันและผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการจัดรูปแบบการป้องกันของแต่ละประเทศ
3. ผลรวมของการรุกของทุกประเทศในการแข่งขันครั้งที่ 1 และผลสัมฤทธิ์จากการรุก
4. ผลรวมของการป้องกันของทุกประเทศในการแข่งขันครั้งที่ 1 และผลสัมฤทธิ์จากการป้องกัน
5. ผลรวมของการรุกทุกประเทศในการแข่งขันครั้งที่ 2 และผลสัมฤทธิ์จากการรุก
6. ผลรวมของการป้องกันของทุกประเทศในการแข่งขันครั้งที่ 2 และผลสัมฤทธิ์ของการป้องกัน
7. ผลรวมของการรุกของทุกประเทศของการแข่งขันครั้งที่ 1 และการแข่งขัน ครั้งที่ 2 และผลสัมฤทธิ์จากการรุก
8. ผลรวมของการป้องกันของทุกประเทศของการแข่งขันครั้งที่ 1 และการ แข่งขันครั้งที่ 2 และผลสัมฤทธิ์จากการป้องกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเสนอในรูปแบบของตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อ
เป็นฝ่ายรุกของประเทศอิหร่าน ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ คูเวต

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	5	8.93	4	15.38	1	3.33
2. การรุกเป็นกลุ่ม	7	12.50	3	11.54	4	13.34
3. การรุกเร็ว	5	8.93	3	11.54	2	6.67
4. การรุกเร็วชดเชยการทำประตู	-	-	-	-	-	-
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	1	1.78	-	-	1	3.33
6. การรุกแบบ 3-3	7	12.50	1	3.85	6	20.00
7. การรุกแบบ 2-4	10	17.86	4	15.38	6	20.00
8. การรุกแบบ 1-5	20	35.72	10	38.46	10	33.33
9. การรุกแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
10. การรุกแบบหมุนสลับที่ หรือสลับตำแหน่ง	1	1.78	1	3.85	-	-
11. การรุกแบบอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	56	100	26	100	30	100

จากตาราง 1 แสดงว่า

รูปแบบการรุกที่ประเทศอิหร่านนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศคูเวต เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 35.72 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 17.86 การรุกแบบเป็นกลุ่มกับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 12.50 และการรุกแบบเป็นรายบุคคลกับการรุกแบบรุกเร็ว ร้อยละ 8.93 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตูด้วยการรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 38.46 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 15.38 การรุกเป็นรายบุคคล ร้อยละ 15.38 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 15.38 ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ยังไม่เข้าประตู การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 33.33 การรุกแบบ 2-4 กับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 20 และการรุกเป็นกลุ่ม ร้อยละ 13.34 ตามลำดับ

ตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศอิหร่านในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศ ญี่ปุ่น

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	7	10.45	2	10.53	5	10.41
2. การรุกเป็นกลุ่ม	5	7.46	2	10.53	3	6.25
3. การรุกเร็ว	3	4.48	3	15.79	-	-
4. การรุกเร็วชลอการทำประตู	-	-	-	-	-	-
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	2	2.99	-	-	2	4.16
6. การรุกแบบ 3-3	11	16.41	1	5.26	10	20.83
7. การรุกแบบ 2-4	22	32.84	8	42.10	14	29.17
8. การรุกแบบ 1-5	17	25.37	3	15.79	14	29.17
9. การรุกแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-
11.การรุกแบบอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	67	100	19	100	48	100

จากตาราง 2 แสดงว่า

รูปแบบการรุกของประเทศอิหร่านนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศญี่ปุ่นเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 32.84 การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 25.37 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 16.41 และการรุกแบบเป็นรายบุคคล ร้อยละ 10.45 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตู ด้วยการรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 42.10 การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 15.79 การรุกเร็ว ร้อยละ 15.79 และการรุกรายบุคคลกับการรุกเป็นกลุ่มร้อยละ 10.52 ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ยังไม่เข้าประตูด้วยการรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 29.16 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 29.17 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 20.83 และการรุกรายบุคคลร้อยละ 10.42 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศอิหร่าน ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	12	9.76	36	13.33	6	7.69
2. การรุกเป็นกลุ่ม	12	9.76	5	11.11	7	8.98
3. การรุกเร็ว	8	6.50	6	13.33	2	2.56
4. การรุกเร็วชดเชยการทำประตู	-	-	-	-	-	-
5. การตักแบบวางตำแหน่ง	3	2.43	-	-	3	3.85
6. การรุกแบบ 3-3	18	14.63	2	4.44	16	20.51
7. การรุกแบบ 2-4	32	26.02	12	26.67	20	25.64
8. การรุกแบบ 1-5	37	30.08	13	28.89	24	30.77
9. การกรุกแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	1	0.81	1	2.23	-	-
11.การรุกแบบอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	123	100	45	100	78	100

จากตาราง 3 แสดงว่า

รูปแบบการรุกของประเทศอิหร่านนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กับประเทศคูเวต และประเทศญี่ปุ่น เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 30.08 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 26.02 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 14.63 และการรุกเป็นรายบุคคลกับการรุกเป็นกลุ่ม ร้อยละ 9.76 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตูเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 28.89 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 26.67 การรุกเป็นรายบุคคลกับการรุกเร็ว ร้อยละ 13.33 และการรุกแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 11.11 ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ยังไม่เข้าประตูเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 30.77 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 25.64 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 20.51 และการรุกแบบการรุก เป็นกลุ่มร้อยละ 8.97 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศอิหร่านในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ คูเวต

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	13	14.13	10	16.13	3	6.68
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	8	8.69	3	4.84	5	16.13
3. การป้องกันแบบ 6-0	11	11.96	9	14.52	2	6.45
4. การป้องกันแบบ 5-1	21	22.83	13	20.97	9	29.03
5. การป้องกันแบบ 4-2	11	11.96	8	12.90	3	9.68
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	6	6.52	3	4.84	3	9.68
7. การป้องกันแบบ 3-3	7	7.61	6	9.67	1	3.22
8.การป้องกันแบบอื่นๆ	15	16.30	10	16.13	5	16.13
รวม	92	100	62	100	31	100

จากตาราง 4 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันของประเทศอิหร่านนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ คูเวต เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 22.83 การป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 16.30 การป้องกันแบบคนต่อคน ร้อยละ 14.13 และ การป้องกันแบบ 6-0 กับ การป้องกันแบบ 4-2 ร้อยละ 11.96 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ โดยเรียง 4 อันดับจากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 20.97 การป้องกันแบบคนต่อคน ร้อยละ 16.13 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 16.13 และการป้องกันแบบ 6.0 ร้อยละ 14.51 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยเรียง 4 อันดับ จากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 29.03 การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม กับ การป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 16.13 การป้องกันแบบ 4-2 กับ การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 9.67 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศอิหร่านในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศ ญี่ปุ่น

รูปแบบการป้องกันแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ
1.การป้องกันแบบคนต่อคน	1	1.49	1	2.22	-	-
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	5	7.46	4	8.89	1	4.55
3. การป้องกันแบบ 6-0	8	11.94	6	13.33	2	9.09
4. การป้องกันแบบ 5-1	21	31.34	16	35.56	5	22.72
5. การป้องกันแบบ 4-2	2	2.99	1	2.22	1	4.55
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	21	31.34	15	33.33	6	27.27
7. การป้องกันแบบ 3-3	3	4.48	-	-	3	13.64
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	6	8.95	2	4.44	4	18.18
รวม	67	100	45	100	22	100

จากตาราง 5 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันของประเทศอิหร่านนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศ ญี่ปุ่น เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การป้องกันแบบ 5-1 กับการป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 31.34 การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 11.94 และการป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 8.96 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของประเทศอิหร่านที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ โดยเรียง 4 อันดับ จากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 35.56 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 33.33 การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 13.33 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 8.89 ตามลำดับ ส่วนผลสัมฤทธิ์ของประเทศอิหร่านที่ป้องกันแล้วไม่ประสบความสำเร็จ โดยเรียง 4 อันดับ จากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 27.27 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 22.72 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 18.18 และการป้องกันแบบ 3-3 ร้อยละ 13.64 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศอิหร่าน ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	14	8.80	11	10.28	3	5.66
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	13	8.18	7	6.54	6	11.32
3. การป้องกันแบบ 6-0	19	11.95	15	14.02	4	7.55
4. การป้องกันแบบ 5-1	42	26.41	29	27.10	14	26.41
5. การป้องกันแบบ 4-2	13	8.18	9	8.41	4	7.55
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	27	16.98	18	16.82	9	16.98
7. การป้องกันแบบ 3-3	10	6.29	6	5.61	4	7.55
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	21	13.21	12	11.22	9	16.98
รวม	159	100	107	100	53	100

จากตาราง 6 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ประเทศอิหร่านนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กับประเทศคูเวต และประเทศญี่ปุ่น เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 5-1 และร้อยละ 26.41 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 16.98 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 13.21 และการป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 11.95 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันของประเทศอิหร่านที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 27.10 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 16.82 การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 14.02 และการป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 11.22 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 26.41 การป้องกันแบบอื่น ๆ กับการป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 16.98 การป้องกันแบบ เป็นกลุ่ม ร้อยละ 11.32 และการป้องกันแบบ แบบ 6-0 กับการป้องกันแบบ 3-3 ร้อยละ 7.55 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศคูเวต ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ อิหร่าน

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	12	16.00	8	29.63	4	8.33
2. การรุกเป็นกลุ่ม	5	6.67	1	3.70	4	8.33
3. การรุกเร็ว	3	4.00	2	7.41	1	2.08
4. การรุกเร็วหลอการทำให้ประตู	2	2.67	-	-	2	4.17
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	1	1.33	1	3.70	-	-
6. การรุกแบบ 3-3	5	6.66	-	-	5	10.42
7. การรุกแบบ 2-4	16	21.33	5	18.52	11	22.92
8. การรุกแบบ 1-5	25	33.33	9	33.34	16	33.33
9. การรุกแบบ 6-0	2	2.67	-	-	2	4.17
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	2	2.67	-	-	2	4.16
11.การรุกแบบอื่น ๆ	2	2.66	1	3.70	1	2.08
รวม	75	100	27	100	48	100

จากตาราง 7 แสดงว่า

รูปแบบการรุกของประเทศคูเวตใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศอิหร่าน เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 33.33 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 21.33 การรุกรายบุคคลร้อยละ 16.00 และการรุกเป็นกลุ่มกับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 33.34 การรุกรายบุคคล ร้อยละ 29.63 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 18.52 การรุกแบบการรุกเร็ว ร้อยละ 7.41 ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ยิงไม่เข้าประตูเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 33.33 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 22.92 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 10.42 และการรุกรายบุคคลกับการรุกเป็นกลุ่มร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบรูกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรูกของประเทศคูเวต ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศเกาหลี

รูปแบบการรูกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรูกเป็นรายบุคคล	4	9.52	2	11.11	2	8.33
2. การรูกเป็นกลุ่ม	2	4.76	1	5.55	1	4.16
3. การรูกเร็ว	1	2.38	1	5.55	-	-
4. การรูกเร็วชดอการทำประตู	-	-	-	-	-	-
5. การรูกแบบวางตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-
6. การรูกแบบ 3-3	2	4.76	2	11.11	-	-
7. การรูกแบบ 2-4	15	35.72	5	27.78	10	41.67
8. การรูกแบบ 1-5	18	42.86	7	38.89	11	45.84
9. การรูกแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
10.การรูกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-
11.การรูกแบบอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	42	100	18	100	24	100

จากตาราง 8 แสดงว่า

รูปแบบการรูกที่ประเทศคูเวตนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศเกาหลีเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรูกแบบ 1-5 ร้อยละ 42.86 การรูกแบบ 2-4 ร้อยละ 35.71 การรุกรายบุคคล ร้อยละ 9.52 การรูกเป็นกลุ่มกับการรูกแบบ 3-3 ร้อยละ 4.76 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอที่ยิงเข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรูกแบบ 1-5 ร้อยละ 38.89 การรูกแบบ 2-4 ร้อยละ 27.78 การรุกรายบุคคลกับการรูกแบบ 3-3 ร้อยละ 11.11 และการรูกเป็นกลุ่มกับการรูกเร็ว ร้อยละ 5.55 ตามลำดับ และส่วนลูกบอที่ยิงไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรูกแบบ 1-5 ร้อยละ 45.84 การรูกแบบ 2-4 ร้อยละ 41.67 การรูกแบบรายบุคคล ร้อยละ 8.33 และการรูกเป็นกลุ่ม ร้อยละ 4.16 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศคูเวตในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	16	14.96	10	22.22	6	8.33
2. การรุกเป็นกลุ่ม	7	6.54	2	4.44	5	6.95
3. การรุกเร็ว	4	3.73	3	6.67	1	1.38
4. การรุกเร็วขอการทำประตู	2	1.87	-	-	2	2.78
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	1	0.94	1	2.22	-	-
6. การรุกแบบ 3-3	7	6.54	2	4.44	5	6.95
7. การรุกแบบ 2-4	21	19.63	10	22.22	21	29.16
8. การรุกแบบ 1-5	43	40.18	16	35.56	27	37.52
9. การรุกแบบ 6-0	2	1.87	-	-	2	2.78
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	2	1.87	-	-	2	2.78
11.การรุกแบบอื่น ๆ	2	1.87	1	2.22	1	1.38
รวม	107	100	45	99.99	72	100

จากตาราง 9 แสดงว่า

รูปแบบการรุกของประเทศคูเวตนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กับประเทศอิหร่าน และประเทศเกาหลี เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 40.18 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 19.63การรุกแบบ เป็นรายบุคคล ร้อยละ 14.96และการรุกแบบการรุกเป็นกลุ่มกับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 6.54 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตูเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 35.56การรุกแบบเป็นรายบุคคลกับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 22.22 การรุกแบบการรุกเร็ว ร้อยละ 6.67และการรุกแบบเป็นกลุ่มกับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 4.44 ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ยิงไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 37.52 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 29.16 การรุกเป็นรายบุคคล ร้อยละ 8.33 และการรุกเป็นกลุ่มกับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 6.95 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์
เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเศศูเวต ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ อิหร่าน

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	-	-	-	-	-	-
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	6	6.12	5	7.58	1	3.12
3. การป้องกันแบบ 6-0	10	10.20	9	13.64	1	3.12
4. การป้องกันแบบ 5-1	34	34.70	22	33.33	12	37.51
5. การป้องกันแบบ 4-2	8	8.16	7	10.60	1	3.12
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	17	17.35	7	10.60	10	31.25
7. การป้องกันแบบ 3-3	7	7.14	5	7.58	2	6.25
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	16	16.33	11	16.67	5	15.63
รวม	98	100	66	100	32	100

จากตาราง 10 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ประเศศูเวตใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศอิหร่าน
เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การป้องกัน แบบ 5-1 ร้อยละ 34.70 การป้องกัน
แบบ 3-2-1 ร้อยละ 17.35 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 16.33 และการป้องกันแบบ 6-0
ร้อยละ 10.20 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของประเศศูเวตที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จโดยเรียง 4 อันดับ
จากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 33.33 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ
16.67 การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 13.64 และการป้องกันแบบ 4-2 กับการป้องกันแบบ
3-2-1 ร้อยละ 10.60 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จโดยเรียง 4 อันดับ
จากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 37.51 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ
31.25 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 15.63 และการป้องกันแบบ 3-3 ร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์
เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศคูเวต ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศ เกาหลี

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	4	6.15	2	4.65	2	8.70
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	2	3.07	1	2.32	1	4.34
3. การป้องกันแบบ 6-0	2	3.07	1	2.32	1	4.34
4. การป้องกันแบบ 5-1	38	58.61	27	62.98	11	47.83
5. การป้องกันแบบ 4-2	1	1.54	1	2.32	-	-
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	7	10.77	6	13.96	1	4.34
7. การป้องกันแบบ 3-3	-	-	-	-	-	-
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	11	16.93	5	11.63	7	30.44
รวม	65	100	43	100	23	99.99

จากตาราง 11 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ประเทศคูเวตใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศเกาหลี
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 58.61 การป้องกัน
แบบอื่นๆ ร้อยละ 16.93 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 10.77 และการป้องกันแบบ
คนต่อคน ร้อยละ 6.15 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของประเทศคูเวตที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จโดยเรียง 4 อันดับ
จากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 62.98 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ
13.96 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 11.63 และการป้องกันแบบคนต่อคน ร้อยละ 4.65
ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จเรียง 4 อันดับจากมากไปหาน้อย คือ
การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 47.83 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 30.44 การป้องกันแบบคน
ต่อคน ร้อยละ 8.70 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม แบบ 6-0 กับแบบ 3-2-1 ร้อยละ 4.34 ตาม
ลำดับ

ตาราง 12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศไทย ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	4	2.45	2	1.84	2	3.64
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	8	4.91	6	5.50	2	3.64
3. การป้องกันแบบ 6-0	12	7.36	10	9.72	2	3.64
4. การป้องกันแบบ 5-1	72	44.17	49	44.96	23	41.81
5. การป้องกันแบบ 4-2	9	5.52	8	7.33	1	1.81
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	24	14.73	13	11.93	11	20.00
7. การป้องกันแบบ 3-3	7	4.29	5	4.58	2	3.64
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	27	16.57	16	14.68	12	21.81
รวม	163	100	109	100	55	99.99

จากตาราง 12 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ประเทศเกาหลีนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กับประเทศอิหร่าน เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 44.17 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 16.57 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 14.73 และการป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 7.36 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันของประเทศไทยที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 44.96 การป้องกันแบบอื่น ๆ 14.68 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 11.93 และการป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 9.72 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 41.81 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 21.81 กับ การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 20.00 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม การป้องกันแบบ 6-0 กับ การป้องกันแบบ 3-3 กับ การป้องกันแบบคนต่อคน ร้อยละ 3.64 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศญี่ปุ่นในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ เกาหลี

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	5	7.80	3	10.72	2	5.71
2. การรุกเป็นกลุ่ม	3	4.77	2	7.14	1	2.86
3. การรุกเร็ว	9	14.99	6	21.42	3	8.58
4. การรุกเร็วชลอการทำประตู	2	3.17	-	-	2	5.71
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	5	7.94	1	3.58	4	11.42
6. การรุกแบบ 3-3	7	11.11	3	10.72	4	11.42
7. การรุกแบบ 2-4	15	23.81	6	21.42	9	25.72
8. การรุกแบบ 1-5	12	19.04	4	14.28	8	22.86
9. การรุกแบบ 6-0	2	3.17	-	-	2	5.71
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	1	1.59	1	3.58	-	-
11.การรุกแบบอื่น ๆ	2	3.17	2	7.14	-	-
รวม	63	100	28	100	35	99.99

จากตาราง 13 แสดงว่า

รูปแบบการรุกที่ประเทศญี่ปุ่นใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศเกาหลี

เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 23.81 การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 19.04 การรุกเร็ว ร้อยละ 14.99 และการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตูเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 2-4 กับการรุกเร็ว ร้อยละ 21.42 การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 14.28 การรุกแบบรายบุคคลกับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 10.72 และการรุกเป็นกลุ่มกับการรุกแบบอื่นๆ ร้อยละ 7.14 ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 25.72 การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 22.86 การรุกแบบวางตำแหน่งกับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 11.42 และการรุกเร็ว ร้อยละ 8.58 ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศญี่ปุ่นในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศ อิหร่าน

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	4	8.51	2	7.70	2	9.52
2. การรุกเป็นกลุ่ม	2	4.26	-	-	2	9.52
3. การรุกเร็ว	7	14.89	4	15.38	3	14.28
4. การรุกเร็วหลอการทำประตู	1	2.13	-	-	1	4.77
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-
6. การรุกแบบ 3-3	11	23.40	6	23.07	5	23.81
7. การรุกแบบ 2-4	5	10.64	5	19.23	-	-
8. การรุกแบบ 1-5	17	36.17	9	34.62	8	38.10
9. การรุกแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-
11.การรุกแบบอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	47	100	26	100	21	100

จากตาราง 14 แสดงว่า

รูปแบบการรุกที่ประเทศญี่ปุ่นใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศอิหร่าน เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 36.17 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 23.40 การรุกเร็ว ร้อยละ 14.70 และการรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 10.66 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 34.62 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 23.07 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 19.23 และการรุกเร็ว ร้อยละ 15.38 ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ยังไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 38.10 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 23.81 การรุกเร็วร้อยละ 14.28 และการรุกรายบุคคลกับการรุกเป็นกลุ่ม ร้อยละ 9.52 ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศญี่ปุ่น ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	9	8.18	5	9.25	4	7.14
2. การรุกเป็นกลุ่ม	5	4.55	2	3.71	3	5.35
3. การรุกเร็ว	16	14.55	10	18.51	6	10.72
4. การรุกเร็วชดเชยการทำประตู	3	2.73	-	-	3	5.35
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	5	4.55	1	1.86	4	7.14
6. การรุกแบบ 3-3	18	16.36	9	16.67	9	16.07
7. การรุกแบบ 2-4	20	18.18	11	20.37	9	16.07
8. การรุกแบบ 1-5	29	26.37	13	24.07	16	28.58
9. การรุกแบบ 6-0	2	1.81	-	-	2	3.58
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	1	0.91	1	1.86	-	-
11.การรุกแบบอื่น ๆ	2	1.81	2	3.70	-	-
รวม	110	100	54	100	56	100

จากตาราง 15 แสดงว่า

รูปแบบการรุกของประเทศญี่ปุ่นนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กับประเทศอิหร่าน และประเทศเกาหลี เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 26.37 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 18.18 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 16.37 และการรุกเร็ว ร้อยละ 14.55 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตูเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 24.07 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 20.37 การรุกเร็ว ร้อยละ 18.51 และการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 16.67 ส่วนลูกบอลที่ยิงไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 28.58 การรุกแบบ 3-3 กับ การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 16.07 การรุกเร็ว ร้อยละ 10.72 และการรุกแบบเป็นรายบุคคลกับการรุกแบบวางตำแหน่ง ร้อยละ 7.14 ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์
เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศญี่ปุ่น ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ เกาหลี

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	2	2.64	2	4.16	-	-
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	5	6.58	2	4.16	3	10.72
3. การป้องกันแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
4. การป้องกันแบบ 5-1	21	27.64	13	27.08	8	28.57
5. การป้องกันแบบ 4-2	13	17.10	11	22.92	2	7.14
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	17	22.36	10	20.84	7	25.00
7. การป้องกันแบบ 3-3	7	9.21	6	12.51	1	3.57
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	11	14.47	4	8.33	7	25.00
รวม	76	100	48	100	28	100

จากตาราง 16 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ประเทศญี่ปุ่นนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ เกาหลี เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 27.64 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 22.36 การป้องกันแบบ 4-2 ร้อยละ 17.10 และการป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 14.47 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จโดยเรียง 4 อันดับ จากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 27.08 การป้องกันแบบ 4-2 ร้อยละ 22.92 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 20.84 และการป้องกันแบบ 3-3 ร้อยละ 12.51 ส่วนการป้องกัน ที่ไม่ประสบความสำเร็จโดยเรียง 4 อันดับจากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 28.57 การป้องกันแบบ 3-2-1 กับ การป้องกันแบบ อื่นๆ ร้อยละ 25.00 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 10.72 ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์
เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเศญี่ปุ่น ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศ อิหร่าน

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	-	-	-	-	-	-
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	4	4.35	4	5.26	-	-
3. การป้องกันแบบ 6-0	57	61.96	47	61.84	9	60.00
4. การป้องกันแบบ 5-1	17	18.48	15	19.74	2	13.33
5. การป้องกันแบบ 4-2	1	1.08	1	1.32	-	-
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	-	-	-	-	-	-
7. การป้องกันแบบ 3-3	-	-	-	-	-	-
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	13	14.13	9	11.84	4	22.67
รวม	92	100	76	100	15	99.99

จากตาราง 17 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ประเศญี่ปุ่นใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศอิหร่าน
เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 61.95 การป้องกัน
แบบ 5-1 ร้อยละ 18.48 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 14.13 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม
ร้อยละ 4.35 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของประเศญี่ปุ่นที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ โดยเรียง

4 อันดับจากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 61.84 การป้องกันแบบ 5-1
ร้อยละ 19.74 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 11.84 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ
5.26 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จโดยเรียงจากมากไปหาน้อย
4 อันดับ คือ การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 60.00 การป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 22.67 และ
การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 13.33 ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่างๆ และผลสัมฤทธิ์
เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศญี่ปุ่น ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	2	1.24	2	1.61	-	-
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	2	1.24	6	4.84	3	6.98
3. การป้องกันแบบ 6-0	57	35.40	47	37.91	9	20.94
4. การป้องกันแบบ 5-1	38	23.60	28	22.50	10	23.25
5. การป้องกันแบบ 4-2	14	8.70	12	9.68	2	4.66
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	17	10.56	10	8.06	7	16.27
7. การป้องกันแบบ 3-3	7	4.35	6	4.84	1	2.32
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	24	14.91	13	10.48	11	25.58
รวม	161	100	124	100	43	100

จากตาราง 18 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ประเทศญี่ปุ่นนำมาใช้ในการแข่งขันทั้งครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กับประเทศเกาหลี และประเทศอิหร่าน เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 35.40 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 23.60 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 14.91 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 10.56 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันของประเทศญี่ปุ่นที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 37.91 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 22.50 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 10.48 และการป้องกันแบบ 4-2 ร้อยละ 9.68 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 25.58 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 23.25 การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 20.94 และการป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 16.27 ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศเกาหลี ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ ญี่ปุ่น

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	10	17.24	7	19.44	3	13.64
2. การรุกเป็นกลุ่ม	4	6.90	2	5.56	2	9.09
3. การรุกเร็ว	5	8.63	2	5.56	3	13.64
4. การรุกเร็วขลอการทำประตู	-	-	-	-	-	-
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-
6. การรุกแบบ 3-3	10	17.24	7	19.44	3	13.64
7. การรุกแบบ 2-4	14	24.13	8	22.22	6	27.27
8. การรุกแบบ 1-5	14	24.13	9	25.00	5	22.72
9. การรุกแบบ 6-0	1	1.73	1	2.78	-	-
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-
11.การรุกแบบอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	58	100	36	100	22	100

จากตาราง 19 แสดงว่า

รูปแบบการรุกที่ประเทศเกาหลีใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศญี่ปุ่น เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 2-4 และการรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 24.13 การรุกรายบุคคลกับการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 17.24 การรุกเร็ว ร้อยละ 8.63 และการรุกเป็นกลุ่มร้อยละ 6.90 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตูเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 25.00 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 22.22 การรุกเป็นรายบุคคลและการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 19.44 และการรุกเป็นกลุ่มกับการรุกเร็ว ร้อยละ 5.56 ตามลำดับ ส่วนผลลูกบอลที่ไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 27.27 การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 22.72 การรุกแบบ 3-3 การรุกรายบุคคลกับการรุกเร็ว ร้อยละ 13.64 และการรุกเป็นกลุ่ม ร้อยละ 9.09 ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์
เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศเกาหลี ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศ คุเวต

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	5	9.80	2	7.14	3	13.65
2. การรุกเป็นกลุ่ม	7	13.73	4	14.29	3	13.05
3. การรุกเร็ว	3	5.88	2	7.14	1	4.34
4. การรุกเร็วขลอการทำประตู	-	-	-	-	-	-
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	1	1.96	1	3.57	-	-
6. การรุกแบบ 3-3	-	-	-	-	-	-
7. การรุกแบบ 2-4	7	13.73	3	10.72	4	17.39
8. การรุกแบบ 1-5	26	50.98	14	50.00	12	52.17
9. การรุกแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
10.การรุกแบบหมุนสลับที่ หรือสลับตำแหน่ง	2	3.92	2	7.14	-	-
11.การรุกแบบอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	51	100	28	100	23	100

จากตาราง 20 แสดงว่า

รูปแบบการรุกที่ประเทศเกาหลีใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศคูเวต เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 50.98 การรุกเป็นกลุ่มและ การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 13.73 การรุกรายบุคคล ร้อยละ 9.80 และการรุกเร็ว ร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 50.00 การรุกแบบ เป็นกลุ่ม ร้อยละ 14.29 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 10.72 การรุกรายบุคคล การรุกแบบหมุนสลับตำแหน่งและการรุกแบบรุกเร็ว ร้อยละ 7.14 ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ยิงไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 52.17 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 17.13 การรุกแบบรายบุคคลกับ การรุกเป็นกลุ่ม ร้อยละ 13.05 และการรุกเร็ว ร้อยละ 4.34 ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายรุกของประเทศเกาหลี ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	15	13.77	9	14.06	6	13.33
2. การรุกเป็นกลุ่ม	11	10.09	6	9.37	5	11.11
3. การรุกเร็ว	8	7.33	4	6.25	4	8.89
4. การรุกเร็วขอการทำประตู	-	-	-	-	-	-
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	1	0.92	1	1.57	-	-
6. การรุกแบบ 3-3	10	9.17	7	10.94	3	6.67
7. การรุกแบบ 2-4	21	19.26	11	17.18	10	22.22
8. การรุกแบบ 1-5	40	36.70	23	35.94	17	37.78
9. การรุกแบบ 6-0	1	0.92	1	1.57	-	-
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	2	1.84	2	3.12	-	-
11.การรุกแบบอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	109	100	64	100	45	100

จากตาราง 21 แสดงว่า

รูปแบบการรุกของประเทศเกาหลีนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กับประเทศญี่ปุ่น และประเทศคูเวต เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 36.70 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 19.26 การรุกแบบเป็นรายบุคคล ร้อยละ 13.77 และการรุกแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 10.09 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตูเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 35.94 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 17.18 การรุกเป็นรายบุคคล ร้อยละ 14.06 และการรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 10.94 ส่วนลูกบอลที่ยังไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 37.78 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 22.22 การรุกเป็นรายบุคคล ร้อยละ 13.33 และการรุกเป็นกลุ่ม ร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์
มือเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศเกาหลี ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับประเทศ ญี่ปุ่น

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	-	-	-	-	-	-
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	8	9.09	4	6.46	4	15.38
3. การป้องกันแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
4. การป้องกันแบบ 5-1	23	26.14	16	25.80	7	26.93
5. การป้องกันแบบ 4-2	6	6.82	6	9.68	-	-
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	37	42.05	29	46.78	8	30.77
7. การป้องกันแบบ 3-3	4	4.54	2	3.22	2	7.67
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	10	11.36	5	8.06	5	19.23
รวม	88	100	62	100	26	100

จากตาราง 22 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ประเทศเกาหลีนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 กับ
ประเทศญี่ปุ่น เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ
42.05 การป้องกัน แบบ 5-1 ร้อยละ 26.14 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 11.36 และ
การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 9.09 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ เรียง 4 อันดับจากมากไปหาน้อย
คือ การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 46.78 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 25.80 การป้องกัน
แบบ 4-2 ร้อยละ 9.68 และการป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 8.06 ตามลำดับ
ส่วนการป้องกันที่ป้องกันแล้วไม่ประสบความสำเร็จเรียง 4 อันดับจากมากไปหาน้อย คือ
การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 30.77 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 26.93 การป้องกัน
แบบอื่น ๆ ร้อยละ 19.23 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์
เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศเกาหลีในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับประเทศ คูเวต

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	-	-	-	-	-	-
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	5	6.25	4	6.45	1	5.56
3. การป้องกันแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
4. การป้องกันแบบ 5-1	15	18.75	10	16.13	5	27.78
5. การป้องกันแบบ 4-2	1	1.25	1	1.62	-	-
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	47	58.75	39	62.90	8	44.44
7. การป้องกันแบบ 3-3	4	5.00	4	6.45	-	-
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	8	10.00	4	6.45	4	22.22
รวม	80	100	62	100	18	100

จากตาราง 23 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ประเทศเกาหลีนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 กับ

ประเทศคูเวต เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 58.75 การป้องกัน แบบ 5-1 ร้อยละ 18.75 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 10.00 และ การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ เรียง 4 อันดับจากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 62.90 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 16.13 การป้องกันแบบ เป็นกลุ่มกับการป้องกันแบบ 3-3 กับการป้องกันแบบอื่นๆ กับการป้องกันแบบเป็นกลุ่มตาม ลำดับ ร้อยละ 6.45 และส่วนการป้องกันแล้วไม่ประสบความสำเร็จเรียง 4 อันดับจากมากไป น้อยคือ การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 44.44 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 27.78 การ ป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 22.22 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

ตาราง 24 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์เมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของประเทศเกาหลี ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	-	-	-	-	-	-
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	13	7.70	8	6.45	5	11.36
3. การป้องกันแบบ 6-0	1	0.59	-	-	-	-
4. การป้องกันแบบ 5-1	38	22.49	26	20.97	12	27.27
5. การป้องกันแบบ 4-2	7	4.14	7	5.65	-	-
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	84	49.70	68	54.84	16	36.36
7. การป้องกันแบบ 3.3	8	4.73	6	4.84	2	4.55
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	18	10.65	9	7.25	9	20.46
รวม	169	100	124	100	44	100

จากตาราง 24 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันของประเทศเกาหลีนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กับประเทศญี่ปุ่น และประเทศคูเวต เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 49.70 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 22.49 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 10.65 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่มร้อยละ 7.70 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของประเทศเกาหลีที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จโดยเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 54.84 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 20.97 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 7.25 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 6.45 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับคือ การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 36.36 การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 27.27 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 20.46 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 11.36 ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผลรวมของการรุก ครั้งที่ 1 ของ 4 ประเทศ
ในการรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของการรุกในการแข่งขันครั้งที่ 1

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	32	12.70	22	18.80	10	7.40
2. การรุกเป็นกลุ่ม	19	7.54	8	6.84	11	8.15
3. การรุกเร็ว	22	8.74	13	11.11	9	6.66
4. การรุกเร็วหลอการทำให้ประตู	4	1.59	-	-	4	2.97
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	7	2.78	2	1.71	5	3.70
6. การรุกแบบ 3-3	29	11.50	11	9.40	18	13.33
7. การรุกแบบ 2-4	55	21.83	23	19.66	32	23.70
8. การรุกแบบ 1-5	71	28.17	32	27.35	39	28.89
9. การรุกแบบ 6-0	5	1.99	1	0.86	4	2.97
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	4	1.58	2	1.71	2	1.49
11.การรุกแบบอื่น ๆ	4	1.58	3	2.56	1	0.74
รวม	252	100	117	100	135	100

จากตาราง 25 แสดงว่า

รูปแบบการรุกที่ทุกประเทศนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 28.17 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 21.83 การรุกแบบเป็นรายบุคคล ร้อยละ 12.70 และการรุกแบบรุกเร็ว ร้อยละ 8.74 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันที่ลูกบอลเข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 27.35 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 19.66 การรุกแบบเป็นรายบุคคล ร้อยละ 18.80 และการรุกเร็ว ร้อยละ 11.11ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ยิงไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 28.89 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 23.70 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 13.33 และการรุกแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 8.15 ตามลำดับ

ตาราง 26 แสดงจำนวนและค่าร้อยละผลรวมของการรุก ครั้งที่ 2 ของ 4 ประเทศใน
การรุกแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของการรุกในการแข่งขันครั้งที่ 2

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	20	9.66	8	8.80	12	10.34
2. การรุกเป็นกลุ่ม	16	7.72	7	7.70	9	7.79
3. การรุกเร็ว	14	6.77	10	10.90	4	3.44
4. การรุกเร็วขาดการทำประตู	1	0.48	1	1.09	-	-
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	3	1.44	-	-	3	2.58
6. การรุกแบบ 3-3	24	11.60	9	9.90	15	12.93
7. การรุกแบบ 2-4	49	23.68	21	23.07	28	24.13
8. การรุกแบบ 1-5	78	37.68	33	36.26	45	38.79
9. การรุกแบบ 6-0	-	-	-	-	-	-
10.การรุกแบบหมุนสลับที่ หรือสลับตำแหน่ง	2	0.97	2	2.19	-	-
11.การรุกแบบอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	207	100	91	100	116	100

จากตาราง 26 แสดงว่า

รูปแบบการรุกที่ทุกประเทศนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 เรียงจาก
มากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 37.68 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 23.68
การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 11.60 และการรุกแบบรายบุคคล ร้อยละ 9.66 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ
การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 36.26 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 23.07 การรุกเร็ว ร้อยละ 10.99 และ
การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 9.90 ส่วนลูกบอลที่ยิงไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ
คือ คือการรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 38.79 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 24.13 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ
12.93 และการรุกแบบรายบุคคล ร้อยละ 10.34 ตามลำดับ

ตาราง 27 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของผลรวมของการป้องกันครั้งที่ 1 ของ 4 ประเทศ
ในการป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของการป้องกันในการแข่งขันครั้งที่ 1

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบ ความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	15	4.45	12	5.05	3	3.03
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	27	8.02	14	5.88	13	13.13
3. การป้องกันแบบ 6-0	21	6.24	18	7.57	3	3.03
4. การป้องกันแบบ 5-1	99	29.37	64	26.89	35	35.36
5. การป้องกันแบบ 4-2	38	11.27	32	13.44	6	6.06
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	60	17.80	49	20.58	11	11.11
7. การป้องกันแบบ 3-3	25	7.42	19	7.99	6	6.06
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	52	15.43	30	12.60	22	22.22
รวม	337	100	238	100	99	100

จากตาราง 27 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ทุกประเทศนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 เรียง

จากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 29.37 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 17.80 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 15.43 และการป้องกันแบบ 4-2 ร้อยละ 11.27 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ เรียงจากมากไปหาน้อย

4 อันดับ คือการป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 26.89 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 20.58 การป้องกันแบบ 4-2 ร้อยละ 13.44 และการป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 12.60 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 35.36 การป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 22.22 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม ร้อยละ 13.13 และการป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

ตาราง 28 แสดงจำนวนและค่าร้อยละผลรวมของการป้องกัน ครั้งที่ 2 ของ 4 ประเทศใน การป้องกันแบบต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของการป้องกันในการแข่งขันครั้งที่ 2

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	5	1.66	3	1.32	2	2.64
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	16	5.30	13	5.76	3	3.04
3. การป้องกันแบบ 6-0	67	22.18	54	23.90	13	17.10
4. การป้องกันแบบ 5-1	91	30.13	68	30.08	23	30.26
5. การป้องกันแบบ 4-2	5	1.66	4	1.77	1	1.32
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	75	24.83	60	26.55	15	19.74
7. การป้องกันแบบ 3-3	7	2.32	4	1.77	3	2.95
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	36	11.92	20	8.85	16	21.05
รวม	302	100	226	100	76	100

จากตาราง 28 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ทุกประเทศนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 2 เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 30.13 การป้องกัน แบบ 3-2-1 ร้อยละ 24.83 การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 22.18 และการป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 11.92 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ เรียงจากมากไปหาน้อย คือ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 30.08 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 26.55 การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 23.90 และการป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 8.85 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 30.26 การป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 21.05 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 19.74 และการป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 17.10 ตามลำดับ

ตาราง 29 แสดงจำนวนและค่าร้อยละผลรวมการรุกของ 4 ประเทศ ในการรุกแบบต่างๆ และผลสัมฤทธิ์ของการรุกในการแข่งขันครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

รูปแบบการรุกแบบต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ	เข้าประตู	ร้อยละ	ไม่เข้าประตู	ร้อยละ
1. การรุกเป็นรายบุคคล	52	10.51	30	14.42	22	8.80
2. การรุกเป็นกลุ่ม	35	7.07	15	7.21	20	8.00
3. การรุกเร็ว	36	7.27	23	11.06	13	5.20
4. การรุกเร็วลดการทำประตู	5	1.01	1	0.48	4	1.60
5. การรุกแบบวางตำแหน่ง	10	2.02	2	0.96	8	3.20
6. การรุกแบบ 3-3	53	10.71	20	9.62	33	13.20
7. การรุกแบบ 2-4	140	28.25	44	21.16	60	24.00
8. การรุกแบบ 1-5	149	30.10	65	31.25	84	33.60
9. การรุกแบบ 6-0	5	1.01	1	0.48	4	1.60
10.การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	6	1.21	4	1.92	2	0.80
11.การรุกแบบอื่น ๆ	4	0.80	3	1.44	1	0.40
รวม	495	100	208	100	250	100

จากตาราง 29 แสดงว่า

รูปแบบการรุกที่ทุกประเทศนำมาใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 30.10 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 28.25 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 10.71 และการรุกแบบรายบุคคล ร้อยละ 10.51 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันลูกบอลเข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 31.25 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 21.16 การรุกแบบรายบุคคล ร้อยละ 14.42 และการรุกเร็ว ร้อยละ 11.05 ตามลำดับ ส่วนลูกบอลที่ไม่เข้าประตู เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือ การรุกแบบ 1-5 ร้อยละ 33.60 การรุกแบบ 2-4 ร้อยละ 24.00 การรุกแบบ 3-3 ร้อยละ 13.20 และการรุกแบบรายบุคคล ร้อยละ 8.80 ตามลำดับ

ตาราง 30 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ผลรวมของการป้องกันของ 4 ประเทศ
ในการป้องกันแบบต่างๆ และผลสัมฤทธิ์ของการป้องกันในการแข่งขันครั้งที่ 1
และ ครั้งที่ 2

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	20	3.04	15	3.23	5	2.58
2. การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม	43	6.54	27	5.82	16	8.25
3. การป้องกันแบบ 6-0	88	13.37	72	15.52	16	8.25
4. การป้องกันแบบ 5-1	190	28.88	132	28.45	58	29.70
5. การป้องกันแบบ 4-2	43	6.54	36	7.76	7	3.61
6. การป้องกันแบบ 3-2-1	152	23.10	109	23.49	43	22.17
7. การป้องกันแบบ 3-3	32	4.86	23	4.96	9	4.64
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ	90	13.67	50	10.77	40	20.60
รวม	658	100	464	100	194	100

จากตาราง 30 แสดงว่า

รูปแบบการป้องกันที่ทุกประเทศใช้ในการแข่งขันครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 28.87 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 23.10 การป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 13.67 และการป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 13.37 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ที่ป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ เรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ การป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 28.44 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 23.49 การป้องกันแบบ 6-0 ร้อยละ 15.51 และการป้องกันแบบอื่นๆ ร้อยละ 10.77 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จเรียงจากมากไปหาน้อย 4 อันดับ คือการป้องกันแบบ 5-1 ร้อยละ 29.89 การป้องกันแบบ 3-2-1 ร้อยละ 22.16 การป้องกันแบบอื่น ๆ ร้อยละ 20.6 และการป้องกันแบบ 6-0 กับการป้องกันเป็นกลุ่ม ร้อยละ 8.24 ตามลำดับ

บทที่ 5

บทย่อ สรุป ผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบรูปแบบการรุก และการป้องกัน ของการแข่งขันแฮนด์บอลชาย ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13
2. เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ในการรุกและการป้องกันของแต่ละทีม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาแฮนด์บอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากประเทศที่เข้ารอบ 4 ทีมสุดท้ายคือ ประเทศอิหร่าน ประเทศคูเวต ประเทศเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. กล้องถ่ายวิดีโอ
2. ม้วนเทปวิดีโอ
3. เครื่องเล่นวิดีโอ
4. เครื่องรับโทรทัศน์
5. ใบบันทึกรูปแบบการรุก
6. ใบบันทึกรูปแบบการป้องกัน

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย ในการบันทึกวีดิโอเทปเพื่อบันทึกภาพการแข่งขันแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13

การวิเคราะห์ข้อมูล

แจกแจงความถี่รูปแบบการเล่นแฮนด์บอล ของแต่ละประเทศแล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของการแข่งขันแฮนด์บอลชาย ของทุกประเทศ ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ได้ดังนี้ คือ การรุกแบบ 1-5 เป็น รูปแบบการรุก ที่ได้นำมาใช้มากที่สุด จำนวน 149 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.46 รองลงมาก็คือการรุกแบบ 2-4 จำนวน 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.65 การรุกแบบ 3-3 จำนวน 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.54 และการรุกแบบรายบุคคล จำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.32

ผลสัมฤทธิ์จากรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทุกประเทศรวมกันในการแข่งขันกีฬา เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 สรุปได้ดังนี้ คือ ผลรวมของรูปแบบการรุกของแต่ละประเทศแล้วซึ่งสามารถยิงประตูได้ เป็นผลจากการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด จำนวน 65 ประตู คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมาก็คือการรุกแบบ 2-4 จำนวน 44 ประตู คิดเป็นร้อยละ 21.15 การรุกแบบเป็นรายบุคคล จำนวน 30 ประตู คิดเป็นร้อยละ 14.42 และการรุกแบบ การรุกเร็ว จำนวน 23 ประตู คิดเป็นร้อยละ 11.05 ตามลำดับ

2. รูปแบบการป้องกันแบบต่างๆ ของทุกประเทศ จากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 สรุปได้ดังนี้ คือ การป้องกัน แบบ 5-1 เป็นรูปแบบการป้องกัน มากที่สุด จำนวน 190 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.87 รองลงมาก็คือการป้องกันแบบ 3-2-1 จำนวน 152 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.10 การป้องกันแบบอื่น คือ การป้องกันแบบการโต้ตอบการรุกเร็ว และการป้องกัน

แบบ 5-0 เมื่อ ผู้เล่นฝ่ายป้องกันโดนพัก 2 นาที จากการกระทำฟาวล์จึงเหลือผู้เล่นในทีมอยู่เพียง 5 คน จำนวน 90 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.67 และการป้องกันแบบ 6-0 จำนวน 88 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.37 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์จากรูปแบบการป้องกันแบบต่างๆในการแข่งขัน รูปแบบการป้องกันของทุกประเทศรวมกัน จากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 สรุปได้ดังนี้ คือ การป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ ป้องกันไม่ให้ผู้เล่นฝ่ายรุกเข้าไปยิงประตูหรือทำให้ผู้เล่นฝ่ายรุกเกิดการผิดพลาดในการครอบครองลูกบอล การรับลูกบอล การส่งลูกบอล คือการป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด จำนวน 132 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.44 รองลงมาคือการป้องกันแบบ 3-2-1 จำนวน 109 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.49 การป้องกันแบบ 6-0 จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.51 และการป้องกันแบบอื่นๆ คือการป้องกันแบบการโต้ตอบการรุกเร็ว และการป้องกันแบบ 5-0 ขณะที่เหลือผู้เล่นฝ่ายป้องกันเพียง 5 คน เพราะถูกให้พักการแข่งขัน 2 นาที จากการกระทำฟาวล์ จำนวน 50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.77 ตามลำดับ

อภิปรายผล

รูปแบบการรุก การป้องกันและผลสัมฤทธิ์ จากการแข่งขัน 2 ครั้ง ของ 4 ประเทศ

1. ประเทศ อิหร่าน

รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ที่ประเทศ อิหร่าน นำมาใช้ในการแข่งขัน ทั้ง 2 ครั้ง มากที่สุด คือ การรุกแบบ 1-5 คิดเป็นร้อยละ 30.08 รองลงมาคือการรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ 26.02 การรุกแบบ 3.3 คิดเป็นร้อยละ 14.63 และการรุกแบบเป็นรายบุคคลกับการรุกเป็นกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 9-76 ตามลำดับ ลักษณะการจัดรูปแบบการรุกของประเทศ อิหร่านในการแข่งขันครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 จะมีลักษณะการรุกดังนี้ คือ ประเทศอิหร่านจะจัดรูปแบบการรุกแบบ 1-5 ก่อนในการรุกครั้งแรกและจะเพิ่มผู้เล่นฝ่ายรุกในบริเวณเส้น 6 เมตร จาก 1 คน เป็น 2 คน หรือจากการรุกแบบ 1-5 ไปเป็นแบบ การรุกแบบ 2-4 สลับกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่ง เกษม ช่วยพจน์ (2538.109) ได้กล่าวว่า วิธีการรุกแบบนี้จะสอดคล้องและสัมพันธ์กับการรุกเข้าโจมตีพื้นที่ ผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งรอบ ๆ

พื้นที่เส้น 6 เมตร เพื่อให้เกิดช่องว่างเพื่อสามารถจะรุกเข้าทำประตูได้ ซึ่งวิธีการแบบนี้สามารถที่จะนำไปใช้ได้กับการป้องกันแบบ 5-1

ผลสัมฤทธิ์จากการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง ของประเทศอิหร่านในการจัดรูปแบบการรุกในการแข่งขันแล้วประสบความสำเร็จ คือสามารถยิงประตูฝ่ายตรงข้ามและได้ประตูจากการยิงประตู จากรูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.89 รองลงมาคือการรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ 26.67 การรุกเป็นรายบุคคลกับการรุกเร็ว คิดเป็นร้อยละ 13.33 และการรุกเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 11.11 ส่วนลูกบอลที่ยิงประตูแล้วไม่เข้ามากที่สุดจากการรุกแบบ 1-5 คิดเป็นร้อยละ 30.77 รองลงมาคือ การรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ 25.64 การรุกแบบ 3-3 คิดเป็นร้อยละ 20.51 การรุกแบบเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 8.98 ตามลำดับ

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ที่ประเทศอิหร่านนำมาใช้ในการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง มากที่สุด คือ การป้องกันแบบ 5-1 คิดเป็นร้อยละ 26.41 รองลงมาคือการป้องกัน 3-2-1 คิดเป็นร้อยละ 16.98 การป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 13.21 และการป้องกันแบบ 6-0 คิดเป็นร้อยละ 11.95 ตามลำดับ ลักษณะการจัดรูปแบบการป้องกันของประเทศ อิหร่าน ในการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง ใช้การป้องกันแบบ 5-1 ก่อนแล้วจะเปลี่ยนตำแหน่งตัวป้องกันด้านหน้าจาก 1 คน เป็น 3 คน เป็นการป้องกันแบบ 3-2-1 และถ้าผู้เล่นฝ่ายรุก ทำการรุกบริเวณด้านหน้าบริเวณเส้น 6 เมตรมาก ประเทศ อิหร่านก็จะทำการป้องกันแบบ 3-2-1 โดยใช้ตัวผู้เล่นได้หน้า 3 คน และป้องกันบริเวณเส้น 6 เมตร 3 คนเช่นกัน ซึ่ง พันธุ์ศักดิ์ วอนวงษ์ (2540.144) กล่าวว่า การป้องกันแบบ 5-1 เป็นการป้องกันที่สามารถกดดันฝ่ายรุกตลอดเวลา และอาจจะมีการรุกเร็วได้อีกถ้าหากว่ามีโอกาส แต่ต้องระมัดระวังการยิงประตูระยะไกลและการเพิ่มผู้เล่นจาก 1 คนเป็น 2 คนจะเป็นการสกัดกั้นและการตัดลูกบอลฝ่ายตรงข้ามและเพิ่มความกดดันกับฝ่ายรุกอีก

ผลสัมฤทธิ์จากการป้องกันเมื่อป้องกันแล้วประสบความสำเร็จจากรูปแบบการป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.10 รองลงมาคือ การป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็นร้อยละ 16.82 การป้องกันแบบ 6-0 คิดเป็นร้อยละ 14.02 และการป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 11.22 ตามลำดับ และเมื่อป้องกันแล้วไม่ประสบความสำเร็จจากรูปแบบการป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.41 รองลงมาคือการป้องกันแบบ 3-2-1 กับ

การป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 16.98 การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 11.32 และการป้องกันแบบ 6-0 การป้องกันแบบ 4-2 กับ การป้องกันแบบ 3-3 คิดเป็นร้อยละ 7.55 ตามลำดับ

2. ประเทศ อุเวต

รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ที่ประเทศอุเวต นำมาใช้ในการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง มากที่สุด คือ การรุกแบบ 1-5 คิดเป็นร้อยละ 40.18 รองลงมาคือการรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ 19.63 การรุกแบบเป็นรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 14.96 และการรุกแบบเป็นกลุ่มกับการรุกแบบ 3-3 คิดเป็นร้อยละ 6.54 ตามลำดับ ลักษณะการจัดรูปแบบการรุกของประเทศอุเวตจะมีรูปแบบการรุกคล้าย ๆ กับ การรุกของประเทศอิหร่าน คือ การเพิ่มผู้เล่นหน้า จาก 1 คนเป็น 2 คน จากการรุกแบบ 1-5 ไปเป็น 2-4 ซึ่งผู้เล่นของประเทศอุเวตจะมีความสามารถเฉพาะตัวจึงทำการรุกเป็นรายบุคคลพร้อมกับการรุกแบบเป็นระบบไปด้วย ซึ่งการรุกเป็นรายบุคคลสามารถรุกไปแล้วได้ประตู ถึงร้อยละ 29.63 รองลงจากการรุกแบบ 1-5 คิดเป็นร้อยละ 33.33 ซึ่ง เกษม ช่วยพั่ง (2538.110) กล่าวว่า เมื่อผู้เล่นฝ่ายรุกจะบุกเข้าทำประตู แต่เมื่อถูกผู้เล่นฝ่ายป้องกันเคลื่อนที่เข้ามาป้องกัน หรือถูกประกบตัว จนไม่สามารถบุกเข้าไปทำประตูได้ ดังนั้นผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องหาวิธีหลบหลีก ดังนั้นผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวในการหลบหลีกคู่ต่อสู้เพื่อที่จะเข้าไปทำ ประตู เช่น การเอี้ยวตัวหลบ การหมุนตัว การก้าวข้าง การหลอก

ผลสัมฤทธิ์จากการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง ของประเทศอุเวต จากการจัดรูปแบบการรุกในการแข่งขันแล้วประสบความสำเร็จ คือ สามารถยิงประตูฝ่ายตรงข้ามและได้ประตูจากรูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.56 รองลงมาคือการรุกแบบเป็นรายบุคคลกับการรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ 22.22 ส่วนลูกที่ยิงประตูแล้วไม่เข้ามากที่สุดจากการรุกแบบ 1-5 คิดเป็นร้อยละ 37.52 รองลงมาคือการรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ 29.16 การรุกแบบเป็นรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 8.33 และการรุกแบบ 3-3 คิดเป็นร้อยละ 6.95 ตามลำดับ

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ที่ประเทศอุเวต นำมาใช้ในการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง มากที่สุด คือการป้องกันแบบ 5-1 คิดเป็นร้อยละ 44.17 รองลงมาคือการป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 16.57 การป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็นร้อยละ 14.73 และการป้องกัน

แบบ 6-0 คิดเป็นร้อยละ 7.36 ตามลำดับ ลักษณะการจัดรูปแบบการป้องกันของประเทศคูเวต นั้นใช้รูปแบบการป้องกันแบบ 5-1 จากการรุกแบบ 1-5 ของประเทศอิหร่าน และจะเปลี่ยน เป็น การป้องกันแบบ 3-2-1 เมื่อฝ่ายรุกรุกแบบ 2-4 เพราะว่าการป้องกันแบบ 3-2-1 เป็นการเพิ่มตำแหน่งหน้าในการป้องกันคู่ต่อสู้ให้กว้างขึ้นเพื่อให้คู่ต่อสู้ทำการรุกได้ยากขึ้น และเมื่อฝ่ายรุก ๓ แบบ 3-3 ประเทศคูเวตจะจัดรูปแบบการป้องกันแบบ 6-0 แทนที่ เพราะว่า การป้องกันแบบ 6-0 นั้น ผู้เล่นทั้งหมดจะยืนป้องกันอยู่บริเวณเส้น 6 เมตร และเคลื่อนที่ใน ตำแหน่งของตนเองไปทางด้านหน้าและด้านข้างเล็กน้อย ตามทิศทางการเคลื่อนที่ของ ตำแหน่งที่ตนเองยืนอยู่ จะทำให้การรุกแบบ 3-3 ทำการรุกได้ยากขึ้น เพราะว่า ไม่ค่อยมีพื้นที่ ว่างพอที่จะทำการรุกได้ ซึ่ง พันธศักดิ์ วอนวงษ์ (2540.135) กล่าวว่า การเคลื่อนที่ในการ ป้องกันนั้นมีความสำคัญมาก เพราะว่าถ้าหากว่าเคลื่อนที่ไม่ทันจะทำให้การป้องกันล้มเหลว แทนที่ การเคลื่อนที่ที่ดีจะต้องเคลื่อนที่อยู่ในตำแหน่งที่สามารถปิดช่องทางการยิงประตูของ ฝ่ายตรงข้ามได้ การเคลื่อนที่ที่จะทำได้ด้วยการลากเท้า ไม่ใช่การไขว้เท้า

ผลสัมฤทธิ์จากการป้องกันเมื่อป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ จากการป้องกัน แบบ 5-1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.96 รองลงมาก็คือการป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 14.68 การป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็นร้อยละ 11.93 และการป้องกันแบบ 6-0 คิดเป็นร้อยละ 9.72 ตามลำดับ ส่วนผลสัมฤทธิ์จากการป้องกันเมื่อป้องกันแล้วไม่ประสบความสำเร็จจาก การป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.81 รองลงมาก็คือ การป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 21.81 การป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็นร้อยละ 20.00 และการป้องกันแบบ คนต่อคน การป้องกันแบบเป็นกลุ่ม การป้องกันแบบ 6-0 กับการป้องกันแบบ 3-3 คิดเป็น ร้อยละ 3.64 ตามลำดับ

3. ประเทศญี่ปุ่น

รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ที่ประเทศ ญี่ปุ่น นำมาใช้ในการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง มากที่สุด คือการรุกแบบ 1-5 คิดเป็นร้อยละ 26.37 รองลงมาก็คือการรุกแบบ 2-4 คิดเป็น ร้อยละ 18.18 การรุกแบบ 3-3 คิดเป็นร้อยละ 16.37 และการรุกแบบรุกเร็ว คิดเป็นร้อยละ 14.55 ตามลำดับลักษณะการจัดรูปแบบการรุกของประเทศญี่ปุ่นในการแข่งขันจะยืนรุกใน รูปแบบ 1-5 ก่อน แล้วจะเสริมตัวผู้เล่นศูนย์หน้าเข้าไปเป็น 2 คน คือการรุกแบบ 2-4

เข้าออกสลับกับอยู่ตลอดเวลา และถ้าหากทีมต้องมาเป็นฝ่ายป้องกัน เมื่อทำการป้องกันสำเร็จ ประเทศญี่ปุ่นจะทำการรุกแบบรุกเร็วทันที ซึ่งรูปแบบการรุก แบบรุกเร็วนี้ เป็นรูปแบบที่ประเทศญี่ปุ่นถนัดและนำมาใช้ในการแข่งขันได้ผลและประสบความสำเร็จในการแข่งขันสูงทีเดียว เพราะจากจำนวนการรุกเร็ว 9 ครั้ง หรือ ร้อยละ 14.98 ประเทศญี่ปุ่นสามารถทำประตูได้จากการรุกเร็วได้ถึง 6 ประตู หรือร้อยละ 21.42 ซึ่งการรุกเร็ว ของประเทศญี่ปุ่น จะมีความสัมพันธ์กันมากในการส่งลูกบอลและมีความแม่นยำในการขว้างลูกบอล จึงทำให้การรุกเร็วประสบความสำเร็จได้ดี

ซึ่งสอดคล้องกับ พิสิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529.125) กล่าวว่า การเล่นลูกเร็วหรือลูกลักไก่ คือ การโต้กลับในการทำประตูอย่างฉับพลัน ก่อนที่ฝ่ายรับจะลงมาป้องกันได้ทัน การรุกเร็วถือว่าเป็นยุทธวิธีการรุกที่ดีวิธีหนึ่ง เพราะว่าได้ประตูได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับโอกาสที่เหมาะสมด้วยและ พันธุ์ศักดิ์ วอนนงษ์ (2540.131) ยังได้กล่าวว่า ข้อควรคำนึงถึงการเล่นลูกลักไก่คือเมื่อผู้รักษาประตู หรือผู้เล่นตำแหน่งหลังได้ครอบครองลูกบอลแล้วผู้เล่นปีกวิ่งขึ้นไปทางด้านข้างสนามอย่างรวดเร็ว ผู้เล่นตำแหน่งหลังหรือผู้รักษาประตูขว้างลูกบอลระยะไกลไปให้ยังประตูจะทันทีระหว่างอยู่ในเขตเส้น 9 เมตร กับเส้น 6 เมตร

ผลสัมฤทธิ์จากการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง ของประเทศญี่ปุ่น ในการจัดรูปแบบการรุกประสบความสำเร็จ สามารถยิงประตูฝ่ายตรงข้ามได้ และได้ประตูจากการยิงประตูด้วยการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.07 รองลงมามีการรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ 20.37 การรุกแบบรุกเร็ว คิดเป็นร้อยละ 18.51 และการรุกแบบ 3-3 คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ ส่วนลูกที่ยิงประตูแล้วไม่เข้าประตู มากที่สุดจากการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.58 รองลงมาคือการรุกแบบ 3-3 กับการรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ 16.07 การรุกแบบการรุกเร็ว คิดเป็นร้อยละ 10.72 และการรุกเป็นรายบุคคลกับการรุกแบบวางตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 7.14 ตามลำดับ

รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ที่ประเทศญี่ปุ่น นำมาใช้ในการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง มากที่สุด คือการป้องกันแบบ 6-0 คิดเป็นร้อยละ 35.40 การป้องกันแบบ 6-0 เป็นรูปแบบที่ประเทศญี่ปุ่น นำมาใช้ในการแข่งขันในครั้งนี้นี้นอกจากครั้งหนึ่งของการแข่งขันและประสบความสำเร็จสูงมากในการป้องกัน รองลงมาคือการป้องกันแบบ 5-1 คิดเป็นร้อยละ 23.60 การป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 14.91 และการป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็น

ร้อยละ 10.11 ตามลำดับ ลักษณะการจัดรูปแบบการป้องกันของประเทศญี่ปุ่น ในการแข่งขันทั้ง 2 ครั้งนี้จัดรูปแบบการป้องกันแบบ 5-1 เมื่อฝ่ายรุก ๆ แบบ 1-5 และเมื่อฝ่ายรุกเปลี่ยนรูปแบบการรุกจากการรุกแบบ 1-5 เป็นการรุกแบบ 2-4 ประเทศญี่ปุ่นก็จะเปลี่ยนการป้องกันเป็นแบบ 4-2 แต่การจัดรูปแบบการรุกของประเทศเกาหลีนั้น จะเปลี่ยนได้รวดเร็วมากจึงทำให้การป้องกันของประเทศญี่ปุ่น ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรสังเกตจากประเทศเกาหลีจัดการรุกแบบ 2-4 ก่อนและจะเพิ่มตัวผู้เล่นศูนย์หน้าอีก 1 คนทันทีเมื่อลูกบอลถึงจุดนัดหมาย จึงทำให้การรุกแบบ 2-4 เป็นการรุกแบบ 3-3 ทันที จึงทำให้การป้องกันของประเทศญี่ปุ่น ปรับแบบการป้องกันไม่ทันจึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่การในการแข่งขันครั้งนี้ ซึ่งพันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ (2540.138) กล่าวว่า การเปลี่ยนการป้องกัน ในกรณีการป้องกันแบบ 2 ต่อ 2 บางครั้งผู้เล่นฝ่ายรุกจำนวน 2 คนอาจจะเปลี่ยนตำแหน่งผู้ป้องกันคนหนึ่งจะคอยป้องกันผู้เล่นที่เปลี่ยนมานั้น ส่วนผู้ป้องกันอีกคนหนึ่งก็จะป้องกันผู้เล่นฝ่ายรุกอีกคนหนึ่งการป้องกันวิธีนี้จะใช้บ่อยๆ กับการป้องกันผู้เล่นฝ่ายรุกตำแหน่งหน้า 2 คน ที่อยู่บริเวณเส้นโค้งหน้าประตู

ผลสัมฤทธิ์จากการจัดรูปแบบการป้องกันแบบต่างๆ ที่ประเทศญี่ปุ่นจัด รูปแบบการป้องกันแล้วประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ การป้องกันแบบ 6-0 คิดเป็นร้อยละ 37.91 รองลงมาคือการป้องกันแบบ 5-1 คิดเป็นร้อยละ 22.50 การป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.48 และการป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็นร้อยละ 9.68 ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ การป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.58 การป้องกันแบบ 5-1 คิดเป็นร้อยละ 23.25 การป้องกันแบบ 6-0 คิดเป็นร้อยละ 20.94 และการป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็นร้อยละ 16.27 ตามลำดับ

4. ประเทศเกาหลี

รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ที่ประเทศ เกาหลี นำมาใช้ในการแข่งขันทั้ง 2 ครั้งมากที่สุด คือ การรุกแบบ 1-5 คิดเป็นร้อยละ 36.70 รองลงมาคือการรุกแบบ 2-4 กับการรุกแบบรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 19.26 และการรุกเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 10.09 ตามลำดับ ลักษณะการจัดรูปแบบการรุกแบบ 1-5 และการรุกแบบ 2-4 ถ้าหากว่าประเทศ เกาหลี

จัดรูปแบบการรุกแล้วไม่สำเร็จ ผู้เล่นศูนย์หน้าก็ยังยืนในตำแหน่งเดิมเพื่อหลอก คู่ต่อสู้ว่า
ยังรุกแบบเดิมอยู่ แต่จะเปลี่ยนเป็นการรุกเฉพาะบุคคลหรือการรุกแบบเป็นรายบุคคลทันที
เพราะว่าเกาหลี มีผู้เล่นที่มีความสามารถเฉพาะตัวที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการหลบหลีกคู่ต่อสู้
การหลอกคู่ต่อสู้และมีความสัมพันธ์กันดีมากการสร้างเกมรุกและในการรุกแต่ละครั้งนั้น
ตัวผู้เล่นสามารถทดแทนตำแหน่งกันได้ตลอดเวลา และผู้เล่นทุกคนสามารถที่จะเล่นในทุก
ตำแหน่งได้หมด จึงเป็นที่ได้เปรียบกว่าประเทศอื่น ๆ และการรุกเป็นรายบุคคลของประเทศ
เกาหลี ในครั้งนี้ก็ประสบความสำเร็จมาก ซึ่งสอดคล้องกับ เกษม ช่วยนัง (2530.116)
กล่าวว่า เมื่อทีมได้ครอบครองลูกบอลหรือเป็นฝ่ายรุก ผู้เล่นในทีมจะต้องหาวิธีในการนำ
ลูกบอลเข้าไปยิงประตูฝ่ายตรงข้ามให้ได้ โดยอาศัยทักษะการรับส่งลูกบอล การหลบหลีก
เข้าไปยิงประตูตลอดทั้งความร่วมมือและการประสานงานของผู้เล่นในทีมเป็นสำคัญ ผู้เล่น
ทุกคนต้องสามารถที่จะเล่นในทุกตำแหน่งได้หรือเล่นทดแทนตำแหน่งคนอื่นได้ เกมการรุก
จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นและประสบความสำเร็จในการรุกระหว่างการครอบครองลูกบอล
และการยิงประตู

ผลสัมฤทธิ์จากการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง ของประเทศเกาหลี ในการจัดรูปแบบ การรุก
และประสบความสำเร็จ คือ สามารถจัดรูปแบบการรุกแล้วยิงประตู ฝ่ายตรงข้ามได้ และได้
ประตูจาก การรุกแบบ 1-5 คิดเป็นร้อยละ 35.94 รองลงมาคือการรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ
17.18 การรุกแบบรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 14.06 และการรุกแบบเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ
9.37 ตามลำดับ ส่วนการจัดรูปแบบการรุกแล้วยิงไม่เข้าประตูมากที่สุดคือการรุก
แบบ 1-5 คิดเป็นร้อยละ 37.78 รองลงมาคือการรุกแบบ 2-4 คิดเป็นร้อยละ 22.22 การรุก
แบบรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 13.33 และการรุกเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

การป้องกันแบบต่าง ๆ ที่ประเทศ เกาหลี นำมาใช้ในการแข่งขันทั้ง 2 ครั้ง
มากที่สุด คือ การป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมาคือการป้องกันแบบ 5-1
คิดเป็นร้อยละ 22.49 การป้องกันแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.65 และ การป้องกันแบบ
คนต่อคน คิดเป็นร้อยละ 7.70 ตามลำดับ ลักษณะการจัดรูปแบบการป้องกันของประเทศ
เกาหลี ในครั้งนี้ จัดรูปแบบการป้องกัน แบบ 3-2-1 เพราะว่าผู้เล่นของประเทศ เกาหลี
ส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้เล่นที่มีอายุประมาณ 18-21 ปี ซึ่งมีสมรรถภาพทางด้านร่างกายดีมาก และ
สามารถที่จะเคลื่อนที่ในการป้องกันได้อย่างรวดเร็ว ตลอดเวลาในการแข่งขันการทำหน้าที่
เป็นฝ่ายป้องกันนั้นมีการประสานงานกันดี จากการป้องกันแบบ 3-2-1 ของประเทศ เกาหลี

ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่นจัดรูปแบบการรุกแบบผสมผสานกัน คือ จัดรูปแบบการรุกหลาย ๆ รูปแบบซึ่งจะเปลี่ยนรูปแบบการรุกอยู่ตลอดเวลา ประเทศ เกาหลี จะป้องกันแบบ 3-2-1 สลับกันการป้องกันแบบ 5-1 ด้วย เพราะผู้เล่นของประเทศเกาหลีสามารถที่จะเคลื่อนที่ได้ อย่างรวดเร็ว อยู่ตลอดเวลา ดังที่เกษม ช่วยพั่ง (2538.134) กล่าวว่า ผู้ป้องกันที่ดีสามารถ เคลื่อนที่ไปป้องกันผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามได้ทันนั้น จะขึ้นอยู่กับความเร็วในการเคลื่อนที่สองเท้า เป็นสำคัญ และต้องอยู่ในตำแหน่งที่สามารถรุดปิดช่องทางการยิงประตูของฝ่ายตรงกันข้ามได้ ผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องเคลื่อนที่เข้าออกอย่างรวดเร็วในการป้องกัน

ผลสัมฤทธิ์จากการจัดรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ที่ประเทศ เกาหลี จัดรูปแบบการป้องกันแล้วประสบความสำเร็จ มากที่สุด คือการป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็น ร้อยละ 54.84 รองลงมาคือ การป้องกันแบบ 5-1 คิดเป็นร้อยละ 20.97 การป้องกันแบบ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 7.25 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 6.45 ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ มากที่สุด คือการป้องกันแบบ 3-2-1 คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือการป้องกันแบบ 5-1 คิดเป็นร้อยละ 27.27 การป้องกัน แบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.46 และการป้องกันแบบเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 11.36 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้ฝึกสอนควรนำรูปแบบต่าง ๆ ของการรุกและการป้องกันไปฝึกสอนนักกีฬา เพื่อเป็นกลยุทธ์ของทีมแฮนด์บอลในการแข่งขันต่อไป
2. ควรทำการศึกษาในลักษณะเดียวกัน ในการแข่งขันแฮนด์บอลในระดับอื่น ๆ ด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษม ช่วยพณัง. แฮนด์บอล ฉบับสมบูรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2538.
- จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์. แฮนด์บอลระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2531.
- ฉลอง ชาตรุประชีวิน. การวิเคราะห์องค์ประกอบของทักษะวอลเลย์บอล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- เฉลิมพล. ก่อกิจเจกิงกุล. การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นฟุตบอล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- นพดล เกตุประทุม. การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นบาสเกตบอล ในกีฬามหาวิทยาลัย ปี 2535. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล. แฮนด์บอล หลักและวิธีการเล่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2529.
- พันธุ์ศักดิ์ วอนวงษ์. แฮนด์บอล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคต, 2540.
- รุ่งเรือง เทพทัต. การศึกษารูปแบบการแข่งขันวอลเลย์บอล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- ลือชัย ชื่นอ้อม. การวิเคราะห์องค์ประกอบของทักษะวอลเลย์บอล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- สมชาย พันธุ์โชติ. รูปแบบการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับ ประถมศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ-ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.

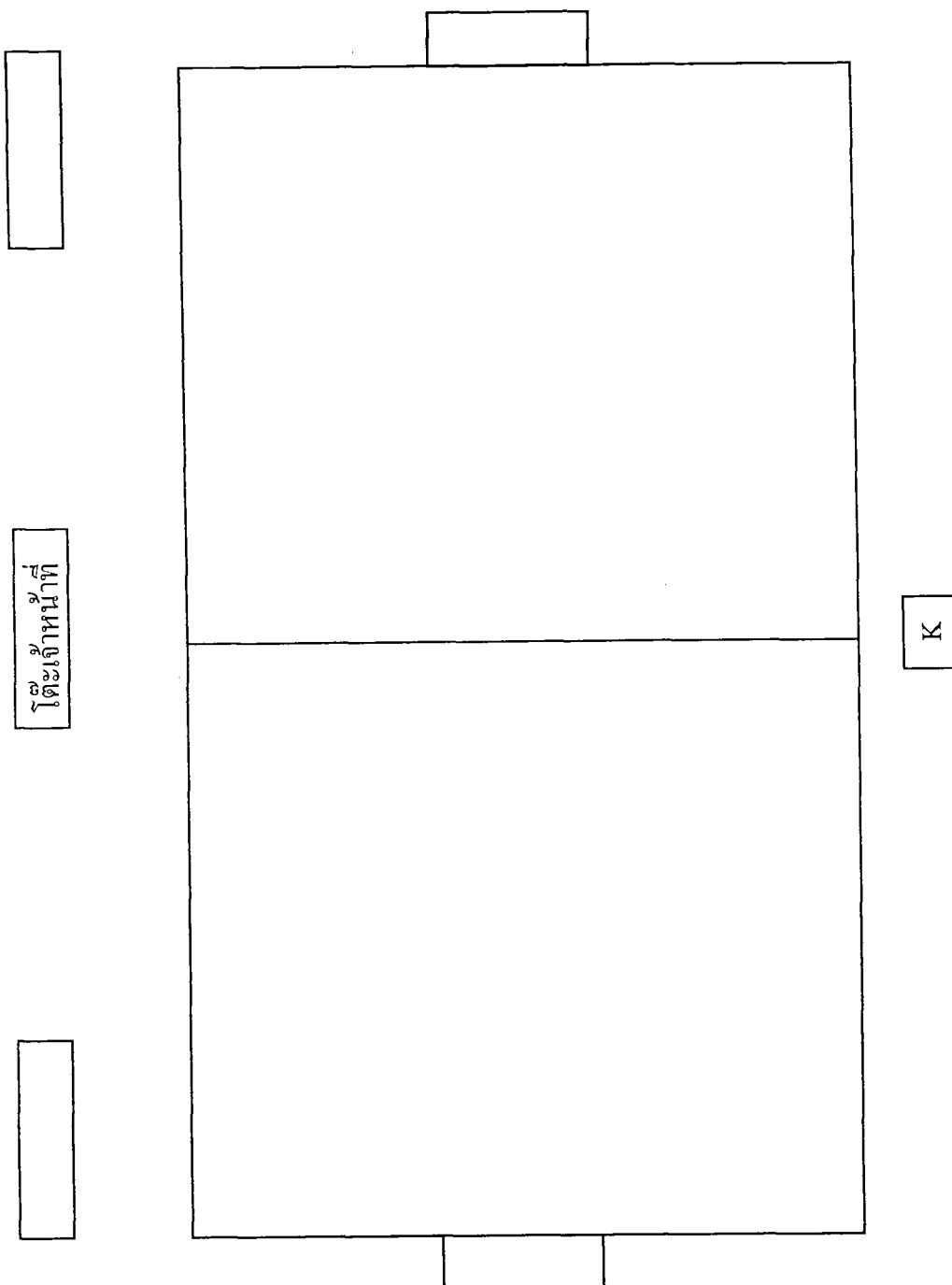
- Gil, Martinez Jose. "An Exploratory Study of The Effects on Performance Yield of Hadnall Players, Cadet Category, of A Psycholoaical Intervention Program," Dissertation Abstracts. p.379. Summer, 1992.
- Hernandez Moreno Jose. "Study About the Analysis of the Play's Action in team sports : Application to Basketball (Estudio sobre el Analisis De La Accion De Juego En Los Deportes De Equipo : Su Aplicaction Al Baloncesto)," Dissertation Abstacts International 50 : 03C. ; November, 1987.
- Hopkins, David.R. "A Factor Analysis of Selected Basketball Skill Tests," Dissertation Abstacts International 38 : 155-A ; July, 1977.
- Yuval, Raya. "Relationship Between cognitive Processes and Problemsolving in Handball Players," Dissertation Abatracs. p.1160 ; October, 1990.

ภาคผนวก

วิธีการวิเคราะห์รูปแบบการเล่น

1. นำวิดีโอเทปที่บันทึกเกมการแข่งขัน นำไปใช้กับเครื่องเล่นวิดีโอ และเครื่องเล่นโทรทัศน์
2. หยุดภาพทุกครั้งที่มีการเล่นเพื่อบันทึกรูปแบบการรุกและการป้องกัน
3. บันทึกรูปแบบการรุก และการป้องกันลงในใบบันทึก
4. ให้เครื่องวิดีโอ เดินภาพต่อเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการรุกและการป้องกัน
5. บันทึกผลสัมฤทธิ์ของการรุกและการป้องกันทุกครั้งลงในใบบันทึก
6. ฉายภาพการแข่งขันซ้ำ ตามขอบวนการตั้งแต่วideo 2-5 อีก รอบหนึ่งเพื่อตรวจสอบละเอียดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
7. ในการวิเคราะห์รูปแบบการรุก และการป้องกันจะต้องทำตามขั้นตอนตั้งแต่ข้อ 2-6 อย่างละเอียด
8. นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกนำไปวิเคราะห์

K คือ ตำแหน่งการตั้งกล้อง วัดได้

ใบบันทึกรูปแบบการรุก

A= ความพยายามรุกทั้งหมด
G = ความสำเร็จ

รูปแบบการรุกแต่ละรูปแบบ	ประเทศอิหร่าน		ประเทศคูเวต		ประเทศเกาหลี		ประเทศญี่ปุ่น	
	A	G	A	G	A	G	A	G
1. การรุกรายบุคคล								
2. การรุกเป็นกลุ่ม								
3. การรุกเร็ว								
4. การรุกเร็วแล้วลดการทำประทุ								
5. การรุกแบบบวางตำแหน่ง								
6. แบบ 3-3								
7. แบบ 2-4								
8. แบบ 1-5								
9. แบบ 6-0								
10. การรุกแบบหมุนสลับหรือสลับตำแหน่ง								
11. การรุกแบบอื่น ๆ								
รวม								

ใบบันทึกรูปแบบการป้องกัน

A = ความพยายามป้องกัน

G = ความสำเร็จ

รูปแบบการป้องกันแต่ละรูปแบบ	ประเทศอิหร่าน		ประเทศคูเวต		ประเทศเกาหลี		ประเทศญี่ปุ่น	
	A	G	A	G	A	G	A	G
1. การป้องกันแบบคนต่อคน								
2. การป้องกันเป็นกลุ่ม								
3. การป้องกันแบบ 6-0								
4. การป้องกันแบบ 5-1								
5. การป้องกันแบบ 4-2								
6. หัวข้อแบบ 3-2-1								
7. การป้องกันแบบ 3-3								
8. การป้องกันแบบอื่น ๆ								
รวม								

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายกรุงธน ชูไทย
 เกิดวันที่ 19 พฤษภาคม 2516
 สถานที่เกิด อำเภอกระแสดินธุ์ จังหวัดสงขลา
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 34/5 ซ.8 วัดเจ้ามูล ถ.เจริญสนิทวงศ์ แขวงท่าพระ
 เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2536 มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนกระแสดินธุ์วิทยา จังหวัดสงขลา
 พ.ศ.2540 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) จากวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ
 พ.ศ.2542 การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกพลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร

รูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13

บทคัดย่อ
ของ
กรุงธน ชูไทย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2542

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยหาความถี่และร้อยละ ของข้อมูลในแต่ละรูปแบบ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประเทศอิหร่าน ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.08 และการป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.89 และลูกบอลไม่เข้าประตู คือ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.10 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41
2. ประเทศ คูเวตใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 43 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 40.18 การป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด 72 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 44.17 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.56 และที่ลูกบอลไม่เข้าประตู จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.52 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 49 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.96 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.81
3. ประเทศ ญี่ปุ่นใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 29 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 26.37 การป้องกันแบบ 6-0 มากที่สุด 57 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 35.40 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.07 และลูกบอลไม่เข้าประตู จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.58 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 37.91 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การป้องกันแบบอื่น ๆ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.58
4. ประเทศเกาหลี ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 40 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 36.70 การป้องกันแบบ 3-2-1 มากที่สุด 84 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 49.70 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.94 และลูกบอล

**THE COMPETITIVE PATTERN OF HANDBALL
IN THE 13th ASIAN GAMES**

**AN ABSTRACT
BY
KRUNGTON CHUTHAI**

**Presented in partial fulfillment of the requirements. For
the Master of Education degree in physical Education
at Srinakharinwirot University**

May 1999

The purpose of this research was to study the style of handball type in 13th Asian Games. The four handball semifinal and final teams were used as the subjects in this research. Corrected data has been analyzed by the static method by computing into percentage and frequency according to the type of data.

The results of research were

1. The most offensive style that Iran used was 1-5 about 37 times or 30.08% and the most defensive style was 5-1 about 42 times or 26.41%. The achievement offensive is 13 times or 28.89% and the failure offensive is 24 times or 30.77%. The achievement defensive is 29 times or 27.10% and the failure defensive is 14 times or 26.41%.

2. The most offensive style that Kuwait used was 1-5 about 43 times or 40.18% and the most defensive style was 5-1 about 72 times or 44.17%. The achievement offensive is 16 times or 35.56% and the failure offensive is 27 times or 37.52%. The achievement defensive is 49 times or 44.96% and the failure defensive is 23 times or 41.81%.

3. The most offensive style that Japan used was 1-5 about 29 times or 26.37% and the most defensive style was 6-0 about 57 times or 35.40%. The achievement offensive is 13 times or 24.07% and the failure offensive is 16 times or 28.58%. The achievement defensive is 47 times or 37.91% and the failure defensive is 11 times or 25.58%.

4. The most offensive style that Korea used was 1-5 about 40 times or 36.70% and the most defensive style was 3-2-1 about 84 times or 49.70%. The achievement offensive is 23 times or 35.94% and the failure offensive is 17 times or 37.78%. The achievement defensive is 68 times or 54.84% and the failure defensive is 16 times or 36.36%.

5. The most frequency used of handball offensive style was 1-5 offensive style that was used 149 times or 32.46%. The achievement offensive is 65 times or 31.25% and the failure offensive is 84 times or 33.60%.

6. The most frequency used of handball defensive style was 5-1 defensive style that was used 190 times or 28.87%. The achievement defensive is 132 times or 28.44% and the failure defensive is 58 times or 29.89%.